

**Univerzita Pardubice
Fakulta Filozofická**

**Subkultura EMO v Královéhradeckém
kraji**

Matouš Suchochleb

**Diplomová práce
2012**

Univerzita Pardubice
Fakulta filozofická
Akademický rok: 2011/2012

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Matouš Suchochleb**
Osobní číslo: **H10571**
Studijní program: **N6703 Sociologie**
Studijní obor: **Sociální antropologie**
Název tématu: **Subkultura emo v Královéhradeckém kraji**
Zadávací katedra: **Katedra sociálních věd**

Z á s a d y p r o v y p r a c o v á n í :

Cílem diplomové práce bude dozvědět se něco vzniku emo subkultury a o životním stylu lidí, kteří se k této skupině hlásí. Chci také zjistit proč se lidé k této subkultuře přidávají a jak to ovlivňuje jejich život. V neposlední řadě se chci zaměřit také na význam emo hudby pro lidi vyznávající tento styl života. Většinu informací chci získat vlastním výzkumem v oblasti Královéhradeckého kraje.

Rozsah grafických prací:

Rozsah pracovní zprávy:

Forma zpracování diplomové práce: **tištěná/elektronická**

Seznam odborné literatury:

Kriegelová, M.: Záměrné sebepoškozování v dětství a adolescenci, Grada Publishing a.s, 2008
Smolík, J.: Subkultury mládeže, Grada Publishing a.s. 2010
Greenwald, A.: Nothing feels good: punk rock, teenagers, and emo, St. Martin's Griffin, 2003
Taylor, S.: A to X of Alternative Music, Continuum International Publishing Group, 2006

Vedoucí diplomové práce:

doc. PhDr. Oldřich Kašpar, CSc.

Katedra sociálních věd

Datum zadání diplomové práce:

30. dubna 2011

Termín odevzdání diplomové práce:

31. března 2012

prof. PhDr. Petr Vorel, CSc.

děkan

L.S.

Univerzita Pardubice
Fakulta filozofická
532 10 Pardubice, Studentská 84

Mgr. Zbyněk Andrš, Ph.D.

vedoucí katedry

V Pardubicích dne 30. listopadu 2011

Prohlášení autora:

Prohlašuji:

Tuto práci jsem vypracoval samostatně. Veškeré literární prameny a informace, které jsem v práci využil, jsou uvedeny v seznamu použité literatury.

Byl jsem seznámen s tím, že se na mou práci vztahují práva a povinnosti vyplývající se zákona č. 121/2000 Sb., autorský zákon a zejména se skutečností, že Univerzita Pardubice má právo na uzavření licenční smlouvy o užití této práce jako školního díla podle § 60 odst. 1 autorského zákona, a s tím, že pokud dojde k užití této práce mnou nebo bude poskytnuta licence o užití jinému subjektu, je Univerzita Pardubice oprávněna ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které na vytvoření díla vynaložila, a to podle okolností až do jejich skutečné výše.

Souhlasím s prezenčním zpřístupněním své práce v univerzitní knihovně.

V Pardubicích dne 29.6. 2012

Matouš Suchochleb

Poděkování:

Tímto bych rád poděkoval svému vedoucímu práce panu Doc. PhDr. Oldřichu Kašparovi, Csc. za vedení práce a cenné rady při jejím vypracování.

Souhrn:

Předkládaná práce se zabývá subkulturou Emo v Královéhradeckém kraji. Cílem je seznámení se s touto subkulturou, její historií a vývojem, a dále pak se životním stylem lidí radících se k tomuto stylu a hudbou s ním související. Budu se také snažit lokalizovat původ negativního postoje společnosti k této subkultuře, kde se zaměřím zejména na téma sebepoškozování. Jak již název napovídá, veškeré informace pro praktickou část jsem získal výzkumem v oblasti Královéhradeckého kraje.

Klíčová slova:

Emo, emoce, subkultura, životní styl, hudba, sebepoškozování, emo pravidla, pozér

Title:

Emo subculture in Královéhradecký region.

Summary:

This work deals with the Emo subculture in Královéhradecký region. The aim is to become familiar with this subculture, history and development, along with lifestyle of people shifted to this style of music and related activities. I will also try to locate the origin of negative attitude to this subculture, which focus mainly on self harm. As the name suggests, I have gained all of the information in practical research in the area of the Královéhradecký region.

Key words:

Emo, emotiones, subculture, life style, music, self-harm, posuer, emo rules

Obsah:

1. ÚVOD.....	- 6 -
2. METODOLOGIE.....	- 8 -
2.1. LOKALITA TERÉNNÍHO VÝZKUMU.....	- 8 -
2.2. METODY VÝZKUMU.....	- 8 -
2.3. ETIKA VÝZKUMU	- 9 -
3. TEORETICKÉ VYMEZENÍ POJMŮ.....	- 11 -
3.1. KULTURA.....	- 11 -
3.2. SUBKULTURA.....	- 12 -
3.3. ŽIVOTNÍ STYL	- 13 -
3.4. SUBKULTURA MLÁDEŽE.....	- 15 -
3.5. SCÉNA.....	- 16 -
4. ZMĚNY V OBDOBÍ DOSPÍVÁNÍ.....	- 17 -
4.1. BIOLOGICKÉ ZMĚNY:	- 17 -
4.2. SOCIALIZACE	- 19 -
5. SOCIÁLNÍ IDENTITA.....	- 22 -
6. EMOCE A EMOCIONÁLNÍ VÝVOJ.....	- 24 -
7. SEBEPOŠKOZOVÁNÍ A SEBEVRAŽEDNÁ JEDNÁNÍ.....	- 27 -
8. CO JE TO EMO ?	- 29 -
8.1. HISTORIE EMO	- 29 -
8.2. HISTORIE EMO V ČESKÉ REPUBLICE.....	- 31 -
8.3. EMO STYL A MÓDA.....	- 32 -
8.3.1. Oblečení.....	- 32 -
8.3.2. Účesy.....	- 33 -
8.3.3. Líčení a doplňky.....	- 34 -
8.4. HUDBA.....	- 34 -
8.4.1. Význam hudby v období dospívání.....	- 34 -
8.4.2. Hudba a emoce.....	- 35 -
9. VÝZNAM EMO SUBKULTURY	- 37 -
10. HUDBA JAKO DŮLEŽITÝ PRVEK EMO SUBKULTURY.....	- 38 -
11. EMO KAPELY NA KRÁLOVÉHRADCEKU.....	- 40 -
12. EMO PRAVIDLA	- 43 -
13. POZÉR.....	- 48 -
14. EMO SRAZY	- 51 -
16. EMO JAKO VÝNOSNÝ BYZNYS	- 56 -
17. EMO A MÉDIA.....	- 59 -
18. BLOGY.....	- 61 -
19. WEBOVÉ HUDEBNÍ MAGAZÍNY	- 64 -
20. ZÁBAVA S VOLNÝ ČAS.....	- 67 -
21. ZÁVĚR.....	- 69 -
POUŽITÁ LITERATURA:.....	- 73 -

INTERNETOVÉ ZDROJE:	- 75 -
SEZNAM RESPONDENTŮ:	- 76 -
PŘÍLOHY:	- 77 -

1. Úvod

Jak již název napovídá, předkládaná diplomová práce se zabývá subkulturou emo v Královéhradeckém kraji. Emo je u nás poměrně novým fenoménem, který se objevuje především u mládeže ve věku 14 - 20 let. Je to původně hudební styl vycházející z hardcore punku, jehož nejzásadnějším prvkem je silná emotivnost. Tento hudební styl se postupně vyvinul až v subkulturu. Na první pohled poznáme nejčastěji příznivce emo stylu podle černých vlasů česaných na patku, černých upnutých džín, trička, většinou s nějakým výrazným potiskem v kontrastních barvách a výrazného líčení, které není ničím výjimečným ani u chlapců. Charakteristická je pro příznivce emo silná emotivnost a to, že se nebojí své emoce a vnitřní prožitky vyjádřit veřejně. Tím, jak se tato subkultura stávala více a více populární, začala si jí všímat i média, a tak se dostala do ještě většího povědomí lidí. Média a díky médiím i většina společnosti si spojuje emo především se sebe poškozováním a sebevražedným jednáním, čímž se pro mnoho lidí dostává do škatulky „nebezpečné“ a „nežádoucí“. Tato „nebezpečnost“ je médiu demonstrována tzv. „Emo pravidly“, která však, podle výpovědi několika respondentů, vznikla jako pomsta jednoho „punkáče“ za to, že nebyl přijat mezi skupinu emo dívek. Z těchto pravidel je však zřejmé, že jsou myšlena zcela ironicky. Mnoho mladých, dospívajících lidí však v nich ironii nepoznalo a bere je jako oficiálně uznávaná.

Uvedené téma jsem si vybral z několika důvodů. Jelikož jsem se ve své bakalářské práci zajímal subkulturou punk, která má s emo subkulturou mnoho

společného, mohl jsem využít i informace získané právě pro bakalářskou práci. Výhodou pro mě bylo také to, že se již několik let pohybuji jako muzikant, pořadatel a redaktor v hudební scéně spojené i s emo stylem. Mohl jsem tak na emo scénu nahlížet z několika pohledů. Roli pro výběr tohoto tématu hrál jak rychlý nárůst popularity tohoto stylu, tak i nárůst jeho odpůrců. Chci zde podat co nejobjektivnější pohled na emo subkulturu a potvrdit nebo vyvrátit určitá tvrzení oní.

V česky psané literatuře a na internetu se o emo objevují jen velice povrchní a kusé informace psané nedostatečně informovanými laiky.

Práce je rozdělena na část teoretickou a část praktickou. V teoretické části si pro lepší orientaci objasníme, co vlastně pojem emo a další k němu se vázající pojmy znamenají, dozvíme se také něco o vzniku a historickém vývoji této subkultury, a to jak ve světě, tak i u nás. Zabývám se zde také tématem sebepoškozování, které je s emo velice často spojováno.

V části praktické se pokusím zjistit, co pro dospívající mládež emo znamená a čím si ji získalo. I zde se zaměřím na téma sebepoškozování a budu se snažit odhalit, do jaké míry je s emo subkulturou spojeno. Dalším cílem bude určení hlavních příčin negativního postoje většiny společnosti k této subkulturě. V krátkosti se také seznámíme z Královéhradeckou emo hudební scénou. V závěru pak představím volnočasové aktivity příznivců emo subkultury.

2. Metodologie

2.1. Lokalita terénního výzkumu

Diplomová práce vychází z terénního výzkumu, jehož stěžejní část jsem prováděl od září 2011 do dubna 2012.

Výzkum byl prováděn v několika lokalitách Východních Čech, s hlavním zaměřením na krajské město Hradec Králové. Dalšími místy výzkumu byl pak Chlumec nad Cidlinou, Jaroměř a Týniště nad Orlicí.

Jako člen hudební skupiny hrající punk rock, jenž je emo stylu velice blízký, jsem měl možnost se již dříve setkat a hovořit s lidmi z této subkultury, což bylo dobrým východiskem pro mé výzkumné šetření. Zúčastnil jsem se mnoha koncertů navštěvovaných i lidmi radícími se k emo, a proto největší část mého výzkumného šetření proběhla právě na těchto akcích. Část informací jsem získal také z rozhovorů uskutečněných na domluvených schůzkách a také prostřednictvím rozhovorů na internetu. Právě ten je pro členy emo subkultury velice významným prostředkem komunikace a seznamování.

2.2. Metody výzkumu

Pro svůj výzkum jsem užil kvalitativních výzkumných metod. Hlavní metodou bylo zúčastněné pozorování. V rámci tohoto pozorování byly použity polostrukturované i nestrukturované rozhovory, s ohledem na to, kde byly rozhovory realizovány.

Nestrukturované rozhovory probíhaly především na koncertech v hudebních klubech, polostrukturované pak na předem domluvených schůzkách a na internetu. Rozhovory nebo poznámky z nich jsem zaznamenával na diktafon nebo do poznámkového bloku. Jako člen kapely jsem se mohl také snadněji dostat ke skupinám hrající emo hudbu a lépe tak zhodnotit situaci na emo hudební scéně na Královéhradecku. Zejména v teoretické části jsem využil informací z odborné literatury a z článků a rozhovorů zveřejněných na internetu nebo v časopisech.

Pro svou práci jsem si stanovil pět hlavních výzkumných otázek:

1. Jaké jsou hlavní myšlenky subkultury EMO ?
2. Co pro respondenty znamená být EMO?
3. Co pro respondenty znamená EMO hudba ?
4. Do jaké míry souvisí sebepoškozování s EMO subkulturou ?
5. Co má vliv na tak negativní pohled většiny společnosti na EMO ?

2.3. Etika výzkumu

Respondenti byli seznámeni s cílem mého výzkumu a byli ubezpečeni o jejich anonymitě. S jejich souhlasem jsou v práci uvedena pouze křestní jména nebo přezdívky a věk. Ve výzkumu bylo osloveno celkem 15 respondentů ve věku mezi 14 a 21 let. Z tohoto počtu bylo 8 chlapců a 7 dívek. Všichni respondenti se určitým způsobem ztotožňují s emo stylem.

Nejzávažnějšími tématy bylo téměř pro všechny respondenty sebepoškozování a tzv. emo pravidla.

Teoretická část

3. Teoretické vymezení pojmů

3.1. Kultura

Kulturu lze popsat z různých hledisek a má mnoho významů. Proto je velice těžké najít nějakou její ucelenou definici. Obecně by se o ní dalo mluvit jako o souhrnu hodnot, představ, životních forem a podmínek obyvatel na určitém omezeném prostoru a ve vymezeném času. Psychologie o kultuře hovoří jako o „souhrnu sociálně přístupných forem uspokojování pudů.“¹ Dále můžeme mluvit také o takzvané vysoké kultuře, což je například věda, literatura nebo umění. V německé ideologii kulturního nacionalismu je kultura brána jako protiklad „úpadkové“ západní civilizaci.²

„Život jedince je především nikdy nekončícím přizpůsobováním se vzorcům a standardům tradičně předávaných v jeho společnosti. Od okamžiku, kdy se narodil, zvyky jeho komunity formují jeho prožívání a chování. Když začíná mluvit, je již produktem své kultury, a až dospěje a bude schopen zapojit se do jejich aktivit, její zvyky již budou jeho zvyk, její přesvědčení jeho přesvědčení, a co bude pro ni nemožné, bude nemožné i pro něho.“³

¹ JANDOUREK, Jan a John A SLOBODA. *Sociologický slovník: theory and research*. 1.vyd. Praha: Portál, 2001, str. 136. ISBN 80-7178-535-0.

² JANDOUREK, Jan a John A SLOBODA. *Sociologický slovník: theory and research*. 1.vyd. Praha: Portál, 2001, str. 136. ISBN 80-7178-535-0.

³ Benedictová, R.: *Kulturní vzorce*. Praha: Argo 1999, str. 18.

3.2. Subkultura

Podle Ruth Benedictové, je každá kultura sumou určitých specifických vzorců. Pokud se však tyto vzorce nějak výrazně liší od majoritní kultury, hovoříme pak o takzvané subkultuře.⁴

Jan Jandourek v Sociologickém slovníku mluví o subkultuře jako o „kultuře dílčí skupiny, která se více či méně odlišuje od převládající, většinové a „oficiální“ kultury. Příslušníci skupiny se mohou od většiny odlišovat sociálním postavením, věkem, povoláním nebo regionem. Škála projevů, vyjadřujících distanci od převládající kultury, je široká, od drobných změn až k radikálnímu popření (pak se mluví o kontrakultuře). Zcela izolovaná však subkultura není od dominantní kultury nikdy. Pojem subkultura se používá například při zkoumání životního stylu skupiny mládeže, určitých sociálních a etnických vrstev, protestních hnutí, hodnotových představ delikventů.“⁵ Najít jednu přesnou definici kultury je velice těžké a možná i nemožné. Přesto bych zde chtěl uvést alespoň dva základní typy definic subkultury. První je definice substituční, jež se pokouší vystihnout podstatu subkultury, druhou je pak definice funkcionální, vystihující funkce subkultury.⁶

Bell hovoří o subkultuře jako o relativně „koherentním kulturním systému“ , jež v systému národní kultury představuje svět pro sebe. Tyto systémy pak

⁴ SMOLÍK, Josef. *Subkultury mládeže: uvedení do problematiky*. Str. 30, Vyd. 1. Praha: Grada, 2010, 281 s. ISBN 978-802-4729-077

⁵ Jan Jandourek, *Sociologický slovník*, str. 243, Portál, s.r.o., Praha 2001

⁶ SMOLÍK, Josef. *Subkultury mládeže: uvedení do problematiky*. Str. 31, Vyd. 1. Praha: Grada, 2010, 281 s. ISBN 978-802-4729-077

produkují různé zvláštnosti, které jejich členy do určité míry odlišují od majoritní společnosti.⁷

Například Gitler však pojem subkultura odmítá, protože obsahuje předponu „sub“ poukazující na něco, co je v „nízkém“ společenském postavení. Gitlet používá tedy spíše termín okrajová kultura.⁸

Cloward a Ohlin dělí subkultury do tří skupin:

1. **kriminální** - orientace k ekonomickému zisku (pouliční kriminalita)
2. **konfliktní** - agresivní a násilné jednání
3. **únikové** - retroaktivní (zejména narkomanie a alkoholismus)⁹

3.3. Životní styl

Ve společnosti je často používaným pojmem také životní styl. Původně byl tento pojem vytvořen rakouským psychologem Alfredem Adlerem v roce 1929. Diderot o životním stylu mluví jako o převládajícím způsobu života jednotlivců i sociálních skupin, který zahrnuje reprodukční charakteristiky, typ pracovních vztahů, způsob sociální interakce, trávení volného času atd. Životní styl je ovlivněn tradicemi, prostředím, ekonomickou a sociální vyspělostí atd.¹⁰

V sociologickém slovníku je tento pojem definován jako „komplex psaných i nepsaných forem

⁷ SMOLÍK, Josef. *Subkultury mládeže: uvedení do problematiky*. Str. 30, Vyd. 1. Praha: Građa, 2010, 281 s. ISBN 978-802-4729-077

⁸ SMOLÍK, Josef. *Subkultury mládeže: uvedení do problematiky*. Str. 30, Vyd. 1. Praha: Građa, 2010, 281 s. ISBN 978-802-4729-077

⁹ SMOLÍK, Josef. *Subkultury mládeže: uvedení do problematiky*. Str. 34, Vyd. 1. Praha: Građa, 2010, 281 s. ISBN 978-802-4729-077

¹⁰ Diderot, Denis. *Všeobecná encyklopedie ve čtyřech svazcích IV*. Díl, 1. vyd., Praha: OP, 1998. 717 str. ISBN 80-902555-2-3.

a identifikačních vzorů, souhrn životních podmínek, na které lidi berou ohled ve vzájemných vztazích a chování. Podoba životního stylu je ovlivněna životním cyklem, společenskými rolemi a tradicemi. Výrazný životní styl může přejít v subkulturu."¹¹ Podle Dufkové je životní styl souhrn životních forem, které jedinec aktivně prosazuje. Je to způsob života jedince, jehož jednotlivé části mají společné jádro, jsou ve vzájemné harmonii a odpovídají si. Životní styl nějaké skupiny má pak určité společné rysy, které jsou příznačné převážně většině členů.¹²

Kraus dělí životní styl z pohledu práce a volného času do tří skupin:

1. **Pracovně orientovaný** - zde je hlavním životním zájmem jedince pracovní činnost. Volný čas je pouze prostředkem fyzické a psychické regenerace a odpočinku.

2. **Hedonistický** - jde o opak pracovně orientovaného životního stylu. Práce je brána pouze jako nutnost k získání prostředků k užívání volného času.

3. **Celistvý** - zde jde vlastně o kompromis mezi pracovně orientovaným a hedonistickým životním stylem. Snaží se minimalizovat oddělení práce a volného času.

¹¹ ¹¹ Jan Jandourek, Sociologický slovník, str. 243, Portál, s.r.o., Praha 2001

¹² DUFFKOVÁ, Jana. Sociologie životního stylu. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2008, 237s. ISBN 978-80-7380-123-6

Ideálem je tedy dělat takovou práci, která nás baví a je současně i naším koníčkem.¹³

3.4. Subkultura mládeže

Když Jan Jandourek mluví o subkulturách, zmiňuje také termín subkultura mládeže, což je podle něj „kultura a formy sdružování, které vycházejí z životního stylu mládeže a kterými se mládež odlišuje od světa dospělých. V naší moderní společnosti však není nijak vymezena hranice mládí. Proto najdeme některé prvky subkultury mládeže i u lidí starších. Subkultura mládeže není jen jedna, ale můžeme jich nalézt celou řadu (punkeři, hippies nebo třeba anarchisté). Prvky daných subkultur si její členové vytváří sami, ale velký vliv někdy také mívá komerce. Podle sociologického slovníku subkultury mládeže pomáhají zvládat přechod ze světa rodiny do širšího světa dospělých, protože jejich iniciace je jinak svěřena neosobním společenským institucím.“¹⁴

Subkulturu mládeže můžeme pochopit a vymežit pouze ve srovnání s životním stylem a chováním dospělých v jedné a téže společnosti. Subkultury mládeže jsou skupiny mladých lidí se společným zájmem, problémem nebo zvyky, které je odlišují od ostatních sociálních skupin.¹⁵

¹³ KRAUS, Blahoslav. *Člověk - prostředí - výchova: k otázkám sociální pedagogiky*. Brno: Paido, 2001., str. 165 - 168)

¹⁴ Jan Jandourek, *Sociologický slovník*, str. 243, Portál, s.r.o., Praha 2001

¹⁵ SMOLÍK, Josef. *Subkultury mládeže: uvedení do problematiky*. Str. 35, Vyd. 1. Praha: Grada, 2010, 281 s. ISBN 978-802-4729-077

3.5.Scéna

S tématem subkultura souvisí i termín scéna. Zpravidla je scéna založena na základech subkultury, ale nelze ji plně s nějakou konkrétní subkulturou ztotožnit.

Scéna je „moderní městská forma společenského styku, ve kterém mají účastníci stejný zájem na trávení volného času nebo se zaměřují na stejný životní styl, ale nemusí se vzájemně znát.“

Důležitý je také fakt, že jedinec je součástí i několika scén současně , což poukazuje na propustnost mezi jednotlivými scénami. Irwin hovoří o scéně jako o metafoře, vyskytující se v lidových frázích jako „být u toho“, „být na scéně“ a „to jde mimo mě“, „to není moje scéna“.¹⁶

¹⁶ SMOLÍK, Josef. *Subkultury mládeže: uvedení do problematiky*. Str. 37, Vyd. 1. Praha: Grada, 2010, 281 s. ISBN 978-802-4729-077

4. Změny v období dospívání

V této části bych se zaměřil zejména na období puberty. Je to ta část života, kdy dochází k velkým změnám, a kdy se jedinci nejčastěji stávají součástí některé ze subkultur mládeže.

4.1. Biologické změny:

V pubertě je hlavním biologickým procesem pohlavní dospívání. Tento proces můžeme fyziologicky rozdělit do tří etap: „1. **předpubertální** neboli přípravné období, 2. **vlastní puberta**, během níž se uskutečňují základní procesy pohlavního dospívání a 3. **postpubertální** období, v němž organismus dosahuje úplné biologické zralosti.“¹⁷

Růst postavy a další fyzické změny v období dospívání mají vliv i na psychiku a vlastnosti osobnosti. Podle amerického psychologa D. Clausena, mohou tělesné vlastnosti ovlivnit psychiku a chování osoby v období pubescence ve třech směrech:

1. Relativní zralost , výška a skladba těla bezprostředně ovlivňuje příslušné fyzické schopnosti, vyniká-li vývojově akcelerovaný* chlapec svou výškou, hmotností a silou, může po řadu let bez větší námahy předstihovat své vrstevníky ve sportu i v manuálních činnostech.

2. Zralost zevnějšku má určitou sociální hodnotu - vyvolává u okolních lidí příslušné pocity a očekávání. Avšak individuální schopnosti nemusí vždy odpovídat

¹⁷ . S. Kon, *Kapitoly z psychologie dospívání, Prosveščenije* , Moskva, 1980, přeložil PhDr. Miroslav Polanský, CSc . str.32

předpokladům daným zevnějškem. Například značně vysoký chlapec, který má špatnou pohybovou koordinaci, bude navzdory očekávání špatným hráčem košíkové.

3. Vzniká obraz „já“, v němž se vlastní schopnosti i jejich vnímání a hodnocení okolními lidmi mění.¹⁸

Nesporný vliv na psychiku osobnosti má také to, k jakému somatickému typu (geneticky vrozené a celoživotně se udržující zvláštnosti tělesné stavby těla) se člověk řadí.

V současnosti se hovoří o třech somatických typech: **endomorfní** - tělnatý s přebytkem tuku, **mezomorfní** - štíhlý a svalnatý, a **ektomorfní** - kostnatý a hubený. Hodnotová stupnice těchto typů se utváří velice brzy a většinou zůstává stabilní. Nejméně atraktivním typem je samozřejmě mezomorfní typ, a to jak pro chlapce, tak i pro dívky. Naopak nejméně atraktivní je většinou typ endomorfní.

Psychologické výzkumy pubescentů ukázaly, že mezomorfní chlapci jsou více přitažlivější, agresivnější a také sociálně zralejší než chlapci, kteří mají mezomorfních znaků málo.¹⁹

V období dospívání, kdy probíhá nejvíce biologických změn, hraje pro jedince velkou roli jeho zevnějšek. Jedinci nechápou svoje tělo jako danost a uvědomují si, že by mohli vypadat jinak a lépe.²⁰ Svou vizáž přizpůsobují tomu, co je právě moderní a jak budou nejvíce „in“. Úpravou svého vzhledu dávají dospívající

¹⁸ I. S. Kon, *Kapitoly z psychologie dospívání, Prosveščenije*, Moskva, 1980, přeložil PhDr. Miroslav Polanský, CSc. str.33

¹⁹ I. S. Kon, *Kapitoly z psychologie dospívání, Prosveščenije*, Moskva, 1980, přeložil PhDr. Miroslav Polanský, CSc, 493s.

²⁰ VÁGNEROVÁ, Marie. *Vývojová psychologie*. Vyd. 1. V Praze: Karolinum, 2005, 467 s. ISBN 978-802-4609-560.

jasně najevo, kým se cítí být a ztotožňují se s určitou skupinou.

4.2.Socializace

Kromě biologického vývoje dochází u dospívajícího člověka také k vývoji sociálnímu. Sociální vývoj zahrnuje procesy socializace, zapojování se do systému kultury, osvojování si potřebných norem, hodnot a znalostí a zapojení se do společensko výrobní činnosti. Socializace však není spojena pouze s obdobím dospívání, ale probíhá prakticky po celý život.

Od sociálního postavení a vedoucích činností se dále odvozují psychické vlastnosti jedince. Hranice mládí, nelze zcela jasně a přesně vymezit, a to i díky faktu, že jeho fáze se v čase chronologicky prodlužuje. Pohlavní dospívání oproti minulosti začíná v mnohem nižším věku , což ovlivňuje i chování a psychiku dospívajících jedinců. Z tohoto hlediska je tedy nutnost hranici dospívání snižovat.

Je tu však i hledisko druhé, a to osamostatnění se jedince. Stále narůstá složitost společenského a pracovního života, což má za následek i prodloužení doby studia k nutnému vzdělání pro vykonávání určité profese.

Prodlužování tohoto přípravného období nesouvisí jen s větší složitostí pracovní činnosti, ale i se zvýšenými požadavky na vlastní seberealizaci. Dospívající člověk má tak větší svobodu výběru a není tak sociálně závislý. Sociální charakter jedince se tak formuje mnohem hlouběji a zabezpečuje mnohem větší různorodost individuálních eventualit. Na druhou stranu

se však komplikuje proces sebeurčení jedince. Adolescenti v tomto období hledají vlastní identitu a určité místo ve společnosti.²¹ V procesu socializace mají právě skupiny na bázi subkultury velký význam.²² Za primární jednotku socializace je považována rodina. Sekundární socializace je spjata s mládím a dospělostí. Zde mají na utváření zkušeností, norem a postojů vliv právě i subkultury mládeže. Subkultury a různé vrstevnické skupiny ovlivňují jedince především ve věku 12 - 15 let, a to především z hlediska odpoutání se od rodiny a vytváření nových společenských vztahů. Jde o takzvanou „novou kvalitu socializace“ charakteristickou:

1. Dospívající člověk se dostává do nového prostředí „neosobních pravidel“. Nařízení rodinných autorit jsou nahrazena pravidly skupiny, na nichž má mladý člověk možnost se podílet. Tím, že se jedinec podílí na tvorbě norem a pravidel dané skupiny, snaží se je také obhajovat a chránit. Mladí lidé mají v těchto skupinách určitý pocit svobody, který však není dán tím, že v nepřítomnosti dospělých autorit mizí normy jednání, ale jedná se zde spíše o absenci dospělých strážců norem. Tato pravidla a normy jsou nahrazeny těmi uznávanými v dané skupině, jsou však pravidlům a normám dospělých dost blízké.

2. Vrstevnické skupiny dávají nejvíce prostoru pro konfrontaci nejrozumnějších hodnot a norem, se

²¹ I. S. Kon, *Kapitoly z psychologie dospívání, Prosveščenije*, Moskva, 1980, přeložil PhDr. Miroslav Polanský, CSc, 493s.

²² SMOLÍK, Josef. *Subkultury mládeže: uvedení do problematiky*. Str. 21, Vyd. 1. Praha: Grada, 2010, 281 s. ISBN 978-802-4729-077

kterými jsou mladí lidé v interakci v rámci socializace.

3.Vrstevnické skupiny umožňují testovat solidaritu vrstevníků, ale také toleranci dospělých.²³

²³ SMOLÍK, Josef. *Subkultury mládeže: uvedení do problematiky*. Str. 21-22, Vyd. 1. Praha: Grada, 2010, 281 s. ISBN 978-802-4729-077

5. Sociální identita

Velice důležitou roli ve zkoumání subkultur hraje pojem identita.

V tom nejširším slova smyslu by se dalo říci, že identita je to, kým se člověk cítí být. V průběhu svého života však člověk nevystupuje pouze v jedné roli, ale v mnoha různých, které se mění jak v prostoru, tak i v čase. H. Tajfela a J.C. Turner rozdělují identitu na osobní a sociální. Osobní identita je vyjadřována určitými osobními charakteristikami, kdežto identita sociální nás zařazuje do nějaké skupiny, do zvláštní kategorie. Odpovídá nám na otázku „kam patřím“, „čeho jsem součástí“.²⁴ Při zaměření na jedince jsou v rámci subkultury obě tyto složky. Předpokládá se, že velká část sebepojetí lidí, jakou mají hodnotu a kým jsou, je odvozována od příslušnosti k určité skupině.

Podle již zmíněných autorů, má sociální identita tři komponenty:

1. **Kognitivní aspekt** - vědomí skupinové příslušnosti
2. **Hodnotící aspekt** - za jak dobrou, či špatnou je skupina považována
3. **Emocionální aspekt** - pocit připoutanosti ke skupině²⁵

²⁴ JANOUŠEK, Jaromír. *Skupinová identita jedince a identita skupiny v procesu globalizace*. Praha, 2004. Referát na konferenci FSV a FF UK. Univerzita Karlova.

²⁵ JANOUŠEK, Jaromír. *Skupinová identita jedince a identita skupiny v procesu globalizace*. Praha, 2004. Referát na konferenci FSV a FF UK. Univerzita Karlova.

Identifikaci se skupinou zahrnují dva procesy:

- 1.připodobnění se k vnitroskupinovému prototypu
- 2.maximalizace vzdálenosti mezi vnitroskupinovým prototypem a prototypem jiné skupiny²⁶

Z mého výzkumu vyplynulo, že právě kolektivní identita hraje pro příslušníka emo velkou roli. Vědomí sounáležitosti s emo subkulturou mu dává pocit, že někam patří , že není na světě sám, a že existují lidé se stejným nebo podobným pohledem na svět. Zároveň se také vymezuje od okolní společnosti, která je podle něj zkažená a nechápe jeho pocity.

²⁶ JANOUŠEK, Jaromír. *Skupinová identita jedince a identita skupiny v procesu globalizace*. Praha, 2004. Referát na konferenci FSV a FF UK. Univerzita Karlova.

6. Emoce a emocionální vývoj

Emoce nás provázejí na každém kroku a vlastně vše co děláme je provázeno nějakým emočním prožíváním, které si však vždy nemusíme plně uvědomovat. Uvědomělé emoční stavy jsou převážně jen ty, které mají vyšší intenzitu, byť mohou trvat jen velmi krátce. Naopak situace, které probíhají bez problémů a podle očekávání, člověk neprožívá s vysokou intenzitou a svůj stav chápe jako emočně neutrální. Ale i na tento stav klidu nebo spokojenosti může nahlížet jako na emoční.

Pro mou práci jsou však důležitější ty stavy, kdy vzniká intenzivní emoční prožívání. Tyto stavy jsou vyvolávány střídáním různých situací, jež vedou k narušování neutrálního emočního stavu. Čím větší změny jsou vyvolávány, tím je i větší emoční prožívání. Současné pojetí emocí vychází z emočního systému, který se skládá většinou ze čtyř komponent:

- „**podnětové situace**, která vyvolává emoční reakci,
 - **vědomého** prožitku, v zásadě pozitivního nebo negativního ladění,
 - tělového stavu **fyziologického arousalu** (aktivace), navozeného autonomním nervovým systémem a žlázami s vnitřní sekrecí,
- Chování**, které je emocí vyvoláno.“²⁷

Emoce se tradičně rozlišují na vyšší a nižší. K těm nižším řadíme například afekty, nálady a jednoduché emoce. Předpokládá se, že tyto emoce se vyskytují jak u lidí, tak i u zvířat. Naproti tomu

²⁷ Ivan, Slaměník, Emoce a interpersonální vztahy, Grada Publishing, a.s. Praha, 2011, str 9

vyšší emoce se vyskytují pouze u lidí. Mnoho autorů zastává názor, že základní (nižší) emoce jsou vrozené a mezikulturně universální, jiní tvrdí, že i ty nejzákladnější emoce jsou kulturně podmíněny a nemůžeme je brát tedy univerzálně.

„Emoce vymezujeme jako uvědomované pocity různého ladění, které vyjadřují vztah člověka k relevantním událostem vnějšího prostředí i k sobě samému, a které jsou spojeny s různou mírou fyziologické aktivace, jejíž funkcí je navodit stav připravenosti k jednání.“²⁸

Emocionální dimenze je jedním z důležitých prvků pro vztahy ve skupině. V různých skupinách se intenzita emocionality liší. Ve skupinách primárních, jako je například rodina, jsou vztahy spojeny s větší emocionalitou. Pro vývoj jedince je důležitá jak citová vazba, tak i citová odezva, a to i po překročení prahu dospělosti. Pokud není dospívající ve vztazích a skupinách dostatečně emocionálně naplňován, může dojít k poruchám psychického a sociálního vývoje. Pokud je jedinec emocionálně frustrován či deprivován, hledá emocionální naplnění v jiné skupině. Nedostatek emocionality v rodině vede mládež do skupiny vrstevníků, kde hledají citovou odezvu. Touto skupinou může být třeba právě subkultura emo, kde je na emocionalitu kladen velký důraz. V současné společnosti můžeme hovořit o takzvané krizi emocionality. Emoce jdou v současné tržní společnosti stranou, protože se neslučují s tržními mechanismy.²⁹

²⁸ Ivan, Slaměník, Emoce a interpersonální vztahy, Grada Publishing, a.s. Praha, 2011, str 12

²⁹ Ivan, Slaměník, Emoce a interpersonální vztahy, Grada Publishing, a.s. Praha, 2011.

Obrovská popularita emo subkultury může být důsledkem právě této situace.

7. Sebeпоškozování a sebevražedná jednání

Když se hovoří o subkultuře emo, je v souvislosti s ní často zmiňováno sebeпоškozování, nebo dokonce sebevražedné sklony. Proto bych se ve své práci chtěl věnovat i tomuto tématu.

Termínem **sebeпоškozování** (self -harm) je nejčastěji označováno vědomé, záměrné a často opakované sebeпоškozování, bez vědomé suicidální motivace, kdy dochází k narušení tělesné integrity, bez většího latentního dosahu. Nejčastěji se jedná o řezná poranění kůže na předloktí, zápěstí nebo hřbetu ruky. Nejpoužívanějšími předměty, sloužící těmto účelům, bývají střepy nebo žiletky. Dále se můžeme setkat také s pálením kůže cigaretou či zapalovačem. Do oblasti sebeпоškozování můžeme zahrnout také opakované předávkování léky, které však není prováděno za účelem sebevraždy. Motivy pro tato jednání jsou různé. Nejčastěji bývá zmiňován pocit vzteku na sebe samého, úleva od napětí, nebo také přání zemřít. Sebeпоškozování je považováno za jeden ze znaků narušené osobnosti, nejčastěji hraničního charakteru.³⁰

Automutilace (self-mutilation) představuje sebeпоškození, jehož motivace vychází nejčastěji s psychotické poruchy a může mít pro jedince symbolický význam. Jako příklad můžeme uvést automutilaci zaměřenou proti nějaké části těla symbolicky

³⁰ KOUTEK, Jiří a Jana KOCOURKOVÁ. *Sebevražedné chování*. Vyd. 2. Praha: Portál, 2007, Str. 73 . ISBN 978-807-3673-499

vyjadřující pocity viny a sebepotrestání při těžké depresi. Automutilace se může objevit také u neobvyklých sexuálních praktik spojených se sadomasochismem nebo u osob s poruchami osobnosti v zátěžových situacích, kdy může mít účelový charakter. Neobvyklé automutilace se mohou objevit i u jedinců trpících schizofrenií.³¹

Syndrom záměrného sebepoškozování (deliberate self-harm) představuje širší pojetí sebepoškozování odděleného ze skupiny pokusů o sebevraždu a pojímá sebepoškozování jako specifický patologický projev u pacientů s poruchami osobnosti, poruchami příjmu potravy a pacientů, závislých na návykových látkách.

Syndrom pořezávání zápěstí (wrist-cutting) je druh sebepoškozování, kde převládá pořezávání zápěstí a předloktí bez vědomého suicidálního motivu.

Jedinci, kteří se pořezávají, mají často snahu s tím přestat. Ale právě při snaze ovládnout se, v nich vzniká napětí a vztek vedoucí k dalšímu sebepoškozování, a až to jim pak přináší úlevu.³²

Předávkování léky (self-poisoning) je nadměrné nebo neindikované užití léků, bez suicidálního úmyslu. K předávkování léky dochází často opakovaně. Může jít jak o léky, které byly jedinci předepsány lékařem, tak i o léky, které náhodně objeví v lékárnice.³³

³¹ KOUTEK, Jiří a Jana KOCOURKOVÁ. *Sebevražedné chování*. Vyd. 2. Praha: Portál, 2007, Str. 73. ISBN 978-807-3673-499.

³² KOUTEK, Jiří a Jana KOCOURKOVÁ. *Sebevražedné chování*. Vyd. 2. Praha: Portál, 2007, str. 74. ISBN 978-807-3673-499

³³ KOUTEK, Jiří a Jana KOCOURKOVÁ. *Sebevražedné chování*. Vyd. 2. Praha: Portál, 2007, str. 74. ISBN 978-807-3673-499

8. Co je to emo ?

Emo je zkratka slova „emotive hardcore“ nebo také „emocore“, jenž označuje hudební styl vycházející z hardcore punku, jehož nejzásadnějším prvkem je silné vyjádření emocí.³⁴Tento hudební styl se postupně vyvinul až v subkulturu. Jako základní charakteristikou emo stylu je uváděna citlivost až přecitlivělost k sobě i okolnímu světu.

Jde zde hlavně o emoční svobodu. Nebojí se odhalit svoje pocity a to jak negativní, tak i pozitivní. Důležitá je upřímnost vyjadřování svých emocí. Důležitou roli hraje také uznání odlišností a podpora toho, nebát se být tím kým se cítíme.

Podle Heidera jsou příznivci toho stylu velice typičtí svým vzhledem:

chlapci mají většinou černé vlasy česané na patku, černé upnuté džíny, podobně jako dívky mají nalakované nehty na černo a černé oční linky. U dívek jsou pak oblíbené čelenky a další, často barevně velice výrazné doplňky. Celková image je hodně tajemná a u chlapců často androgynní, tedy spojující mužské a ženské prvky.³⁵

8.1.Historie emo

O emo se poprvé začalo hovořit v 80. letech 20. století jako o hudebním stylu formujícím se

³⁴ Emo. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2012-06-26]. Dostupné z: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Emo>

³⁵ SMOLÍK, Josef. *Subkultury mládeže: uvedení do problematiky*. Str. 232, Vyd. 1. Praha: Grada, 2010, 281 s. ISBN 978-802-4729-077

na washingtonské hudební scéně. Tento styl vychází původně z hardcore punku a dnes je často označován jako „emotivní hardcore“. Výraz „emo“ nebo také „emocore“ původně označoval tvrdší kapely, upřednostňující výrazné vokály, silné zkreslení kytar a střídající se klidné a výrazně dynamické části. Texty jsou většinou poetické s tématy ztracené lásky, hledání vlastního já a s tím spojených pocitů smutku, nostalgie nebo zoufalství. Kapely se v nich nebojí skrývat své emoce, ba právě naopak, snaží se je co nejvíce vyjádřit. (Bailey, 2005). Jako o první emo kapele se často hovoří o Rites of Spring následované kapelou Embrance v čele s bývalým zpěvákem Minor Threat, Ianem Max Kayem. Ten v rozhovoru pro časopis Flipside uvedl, že fanoušci jejich hudbu často označují jako emo, díky jejich pódiovým vystoupením, která bývala plná emocí. Existuje však i další verze, která uvádí, že za vznikem emo stojí zpěvák kapely Emotion Boys, John Wire, často nazývaný „Imo“. Stejně jako například u punku, i emo se postupně začalo štěpit do různých směrů. Některé kapely se přiklonily ke složitějšímu a tvrdšímu stylu, některé k něčemu jednoduššímu poppunku nebo indie rocku. Od 90. let 20. století začalo být emo stále populárnější a původně pouze hudební styl se začal formovat v subkulturu, která však stejně jako emo hudba nebyla zcela jednotná a štěpila se na různé odnože. V této době začala vznikat celá řada emo kapel, jako Brad, Minerál, Jimmy Eat World nebo Christie Front Drive.³⁶

Oblíbenost těchto kapel narůstala stejně jako u punku zejména u teenagerů, kteří se ztotožňovali

³⁶ Bailey, B. Emo Music and Youth Culture. In S. Steinberg, P. Parmar & B. Richard (Eds.), *Encyclopedia of Contemporary Youth Culture*. Westport, 2005, CT: Greenwood Press.

s texty popisujícími různé životní situace a s emocemi s nimi spojenými. Emo se z undergroundové scény postupně posouvá na tu mainstreamovou a stává se výnosným byznysem. Fanoušci postupně začali napodobovat módu svých oblíbených kapel a začal se tak formovat emo styl. Vše podpořil úspěch kapely Jimmy Eat World v roce 2002, kdy jejich album Bleed America získalo platinovou desku žebříčku Modern Rock Tracks. Mezi současné nejúspěšnější emo kapely jsou považovány Jimmy Eat World, Dashboard Confessional nebo třeba Taking Back Sunday. Je však velmi složité určit, jaká kapela je a která není emo. Jde spíše o subjektivní hodnocení každého z nás.

8.2. Historie emo v České republice

Počátky emo v České republice jsou spjaty s undergroundovou scénou a vydavatelstvím Day After Records, založeným v roce 1992 v Aši. Právě u tohoto vydavatelství totiž vycházely, nebo stále ještě vycházejí alba kapel, které jsou spojeny s počátkem hudebního stylu emo u nás. Jako úplně první emo kapela u nás by se dala označit Clean Slate. Tato skupina vznikla v první polovině devadesátých let a v roce 1996 vyjela dokonce na turné po šestnácti zemích světa společně s americkou kapelou Gameface.

Druhým důležitým seskupením byli dnes již všem známí Sunshine z Tábora. V současnosti se jejich hudba od emo už odklonila, ale v době kdy své desky vydávali u Day After Records představovali důležitou součást emo scény.

Další zásadní kapelou jsou pak Landmine Spring ze Strakonice. I když jsou dodnes aktivní, u nás se jim nepodařilo příliš prorazit, ale například v Rakousku se stali poměrně populárními. V devadesátých letech byla emo hudba v Česku záležitostí pouze hrstky lidí, a to i přestože u nás v těchto letech koncertovala řada opravdu známých zahraničních emo kapel. Jedním z příkladů může být koncert v pražském Roxy v roce 1998, kde vystoupila dnes velice oblíbená kapela A.F.I. V roce 2006 se jejich album dostalo v Americe dokonce na první místo prodejní hitparády. Důležitou osobou nejen pro emo scénu byl a stále je bývalý člen Clean State Robert Vlček, který stojí za pořádáním většiny koncertů zahraničních kapely z punkrockové, hardcorové a emo scény v Praze.

Z dalších českých kapel je nutné určitě zmínit Clou, kteří se do povědomí lidí dostali hlavně díky singlu Island Sun, Esazlesa, Your Last Breath, nebo dnes již nehrající The Airbags, 5th April a Orangecup. Emo jako subkultura začala po roce 2000 pohlcovat stále více a více teenagerů a z pár stovek „emařů“ jsou nyní tisíce.³⁷

8.3. Emo styl a móda

8.3.1. Oblečení

Stejně tak jako například u punku, tak i u emo neexistuje pouze jeden styl oblékání. Původní styl osmdesátých let se hodně podobal tomu punkovému, takže

³⁷ Filter: *Hledá se Emo*. Praha, 2006, roč. 2., č.10.

sem patřilo oblečení obnošeného vzhledu, barevně ne příliš výrazné.

Dnes je však mnohem populárnější styl tmavého oblečení s výraznými vzory a potisky, většinou v hodně kontrastních barvách. Nejoblíbenějšími vzory jsou kostičky, proužky, obrázky související se smrtí, nebo naopak spíše dětské motivy. Nejvíce vyhledávanou pokrývkou hlavy je síťovaná kšiltovka (truckerka) osázená odznaky, nebo ozdobená nášivkou.

Kalhoty bývají různých barev, většinou jsou však černé a hodně upnuté. Dívky pak rády nosí krátké krajované, nebo síťované sukně a šaty se vzory zmíněnými výše. Nejklasičtějšími botami jsou určité tenisky (conversky), a to jak v létě, tak v zimě. Populární jsou taky nazouvací boty bez tkaniček, nejčastěji s šachovnicovým vzorem.

Samozřejmě v dnešní komerční době, je pro „emaře“ důležitá i značka oblečení. Tomuto tématu se budu ale více věnovat v jiné kapitole.³⁸

8.3.2.Účesy

Jedním z nejvýraznějších znaků „emaře“ je jeho účes. Nejtypičtější je jak pro chlapce, tak pro dívky takzvaná „patka“. Jsou to vlasy česané přes oko, které by měly být rovné vyžehlené a obarvené načerno. Proč je tento účes tak oblíbený, není zcela jasné, ale obecně se hovoří o tom, že se tím chtějí ukrýt před světem nebo zakrýt svoje nedostatky. Několik z mých

³⁸ Emosvět. [online]. [cit. 2012-06-26]. Dostupné z: <http://www.emosvet.cz/emo-styl/obleceni/81-emo-moda>

respondentů uvedlo, že patku nosí proto, „že nechtějí vidět naplno ten zkažený svět“ .

U dívek je pak kromě černé barvy populární také blondatá, doplněná nějakou kontrastní barvou a různými doplňky. Vlasy jsou pro „emaře“ velice důležitou součástí, proto jim věnuje velkou pozornost a mnoho času.³⁹

8.3.3.Líčení a doplňky

Důležitou součástí emo stylu jsou také různé doplňky. Patří mezi ně šátky, potítka, korálky na ruku, pásky, čelenky, šály, odznaky oblíbených kapel nebo třeba sponky do vlasů, a to vše v barvách a vzorech typických pro emo, které jsem zmínil již dříve. Oblíbené jsou také brýle se silnými obroučkami. Ty v současné době nosí často i ti, kteří brýle vůbec nepotřebují. Proto se v obchodech začaly objevovat tyto brýle i nedioptické, vyráběné právě pouze pro účel dekorace. Líčení je samozřejmě také laděno do černé barvy, kdy černé oční linky nejsou ničím výjimečným ani u chlapců.⁴⁰

8.4.Hudba

8.4.1.Význam hudby v období dospívání

Od poloviny dvacátého století se stále více zvyšuje význam populární hudby pro mládež a stává se

³⁹ Emosvět. [online]. [cit. 2012-06-26]. Dostupné z: <http://www.emosvet.cz/emo-styl/obleceni/81-emo-moda>

⁴⁰ <http://www.emosvet.cz/emo-styl/obleceni/81-emo-moda>

jedním z nejvýznamnějších prvků subkultury mládeže. To je případ i subkultury emo, za jejímž vznikem stojí původně hudební styl. Nárůst významu hudby pro subkultury mládeže a její obrovský rozmach má na svědomí především dynamický vývoj v oblasti přenosu a záznamu hudby. Televizní a rozhlasové stanice prostřednictvím svého vysílání vypouští do světa každou minutu stále novou a novou hudbu, která se pak stává výnosným byznysem a zdrojem obrovských zisků. Hudba se v současnosti stává velice důležitým prvkem období pubertální a postpubertální krize. Pubescent vnímá společnost okolo sebe často negativně a se svou osamělostí nebo citovým strádáním se vyrovnává právě pomocí hudby.

Hudba je pro dnešní mládež zdrojem norem a hodnot a členové kapel nebo osoby hudbu produkující se stávají vzorem pro chování a životní styl teenagerů. To, jakou formou je hudba sdělována a jaký má obsah, pomáhá k vytvoření generačního vědomí. S postupným dospíváním se často identifikace se subkulturou a se členy kapel jako vzory životního stylu snižuje, ale podstatnou část toho sebou neseme v podstatě celý život.⁴¹

8.4.2. Hudba a emoce

*„Hudba je unikátní sbírkou lidských pocitů a emocí zapsaných notami. Každý skladatel pro nás zaznamenal svůj životní příběh. Hudba v sobě nese i povahové rysy autora“.*⁴²

⁴¹ SAK, Petr. *Proměny české mládeže: česká mládež v pohledu sociologických výzkumů*. 2000. vyd. Praha: Petrklíč. 291 str.

⁴² Stejskalová, M. *Orchestr bez dirigenta. Psychologie dnes*, 2007, roč.13, č.2, S. 38-41. ISSN: 1212-9607.s.39

Hudba člověka nesporně určitým způsobem ovlivňuje a vyvolává v nás i určité emoce. To platí i pro hudbu, která má pojem emoce i ve svém názvu. Některé výzkumy uvádějí, že hudba slouží člověku jako určitý regulátor jeho vlastních emocí. To je i jedním ze základních důvodů, proč lidé hudbu poslouchají.

Studiem hudby a emocí se například ve své knize *Emotion and meaning in music* z roku 1956 věnoval Leonard B. Meyer, který v té době přinesl nový způsob pohledu na hudbu, kde do souvislosti dával psychologické zákonitosti s prvky hudební struktury.⁴³ Jeho přístup měl velký význam zejména proto, že byl akceptovatelný muzikology, psychology i estetiky.

Výzkumem týkajícím se emocionálního výrazu hudby se zabýval také Juslin který dospěl k těmto zjištěním:

1. podle posluchačů je zcela přirozené přikládat k jednotlivým hudebním skladbám určité emoce
2. posluchači se ve většině případů shodují s emocionálním výrazem hudby
3. při posuzování emocí má na posluchače vliv hlavně dynamika, tempo, rytmus, styl, harmonie atd.⁴⁴

⁴³ Meyer, L. B. *Emotion and meaning in music*. Chicago: The University of Chicago Press. 1956, ISBN: 0-226-52139-7

⁴⁴ JUSLIN, Patrik N a SLOBODA. *Music and emotion: theory and research*. 2000. vyd. New York: Oxford University Press, 2001, viii, 487 p. ISBN 01-926-3189-6.

Praktická část

9. Význam emo subkultury

Ve většině případů mnou tázaní respondenti označili emo, jako určitý „způsob života.“ O emo subkultuře hovořili také jako o prostředí, kde mohou vyjadřovat své pocity a emoce tak, jak je cítí. Je to skupina lidí se stejnými názory a postoji k životu, ve které nacházejí určitou oporu a pochopení. Pomáhá jim vypořádat se s různými problémy a nepříznivými životními situacemi. Emo subkultura vytváří prostředí, kde se její příznivec cítí být sám sebou a cítí, že někam patří.

*„Je to životní styl, který je jinačí, než ty ostatní a originální a jedinečný... a taky pro mě znamená skoro celý svět...“ **Martinka, 14 let***

*„...beru to jako součást svého života. Podle mě je tenhle styl trochu jinej, než ty ostatní. Hlavně tím, že se tady lidi nebojey naplno vyjádřit, co opravdu cejtěj. Mezi těmahle lidma se cejtím prostě dobře.“ **Martin, 18 let***

10. Hudba jako důležitý prvek emo subkultury

Jak již bylo zmíněno dříve, od poloviny dvacátého století se význam hudby pro mládež stále zvyšuje a stává se jedním z nejvýznamnějších prvků formování subkultur. Jelikož se i emo jako určitý životní styl vyvinul původně ze stylu hudebního, lze předpokládat, že bude v životě „emařů“ hrát významnou roli. Respondenti mluví o emo hudbě jako o tom nejdůležitějším pro celou subkulturu. Právě hudba byla často tím, co je k tomuto stylu přivedlo. Ztotožňují se s texty a obdivují emoce v hudbě vyjádřené. Pomáhá jim také vypořádat se s nepříznivými situacemi a depresivními stavy.

„Jaký pro mě má emo hudba význam? Ten největší, naplňuje mě, je se mnou v nejtěžších situacích života. Pokud jdu sám ven, neudělám krok bez mp3“ **Phoenix, 17 let**

„Hudba mě vlastně k emu přivedla. Líbí se mi na ní hlavně ty texty a způsob podání. Je to plné emocí a když je mi nejhůř, tahle hudba mi vždycky pomůže“ **Kubík, 20 let**

„Když je mi nanic, pustím si hudbu a vím, že v tom nejsem sama.“ **Nickey, 17 let**

Hudba má ale i určitý sociální aspekt. Díky hudbě mohou vznikat virtuální přátelství, kdy se jedinci seznamují na internetových stránkách zaměřených právě

na emo hudbu. Tato přátelství se mohou rozvinout dále i na osobní, a to především díky návštěvám koncertů.

„S lidma z týhle komunity se setkávám hlavně na koncertech. Je to dobrý místo, kde poznáš i spoustu nověch lidí s kterejma můžeš pokecat“ **Bandaska, 20 let**

11. Emo kapely na Královéhradecku

Emo hudba by nemohla existovat bez kapel, které ji produkují. Jak je to tedy s emo kapelami na Královéhradecku? Velice překvapivé je, jak málo emo seskupení v tomto kraji působí. Jejich počet by se dal spočítat na prstech jedné ruky. Asi nejznámější kapelou hrající hudbu s prvky emo jsou hradečtí Your Last Breath, kteří jako svůj hudební styl uvadějí emo-post hardcore. Tato skupina vznikla v roce 2009, tedy v tom roce, kdy emo styl zažil v České republice ten největší rozmach. Při tak velké popularitě emo stylu by se dalo předpokládat, že i kapely hrající tento žánr budou mít obrovský úspěch. Na královéhradecku se to však nepotvrdilo. Zúčastnil jsem se jednoho koncertu již zmiňovaných Your Last Breath v hradeckém klubu LaPutika a očekával jsem velmi vysokou návštěvu. Mé očekávání se však nevyplnilo. Klub navštívilo kolem 30 lidí, což je ve stotisícovém městě velice slabá návštěva.

*„já moc na koncerty nechodím, protože poslouchám spíš jen zahraniční kapely a ty tady u nás v Hradci nehrajou a do Prahy je to daleko, takže hudbu poslouchám spíš jen doma“ **Martinka, 14 let***

„Tady v Hradci je to s tou návštěvností hodně slabý. Ať už je to punk, punkrock, emo nebo hardcore většinou se tady na koncertech scházej pořád ty samý lidi. Většinou to jsou lidi z jinejch kapel, který se jdou podívat, jak hrajou jejich kámoši. Tady frčej jen zábavovky a studentský kapely, jinak je to velká bída. Jediný místo, kde to ještě jakž takž s tou návštěvností

*jde, je pivnice „U Bejka“. Je holt špatná doba pro tyhle kapely. Lidi radši seděj doma u počítače a hudbu poslouchaj jen tam a to u mladejch emañů platí dvojnásob.Nebo jdou radši na diskotéku, kde je víc lidí a můžou se tam víc předvádět" **Bandaska, 20 let***

Z výpovědi respondentů tedy vyplynulo, že většina koncertů stylu odvíjejícího se od punku nebo hardcoru je na Královéhradecku navštěvována jen velice malým množstvím lidí. Tuto situaci zapříčiňuje hned několik faktorů. Jedním z nich je upřednostňování pouze zahraničních interpretů, s jejichž koncerty se však v tomto kraji setkáváme jen velice sporadicky. Další skupina lidí navštěvuje raději discokluby, kde se s jejich oblíbenou hudbou sice nesetkají, ale jdou tam zkrátka proto, že tam „jdou všichni“. S tím se setkáváme spíše u mladších jedinců kolem patnácti let. Výraznou roli zde sehrává samozřejmě i internet a potřeba být „online“.

Tento stav má vliv jak na kapely samotné, tak i na hudební kluby. Pro kluby a pořadatele je stále složitější a riskantnější koncerty organizovat. Na jedné straně se totiž stále zvyšují náklady za nájem, ozvučení a energie a na straně druhé se snižují počty návštěvníků, což vedlo například k ukončení činnosti dvou nejvýznamnějších hudebních klubů pro tuto hudební scénu v Hradci Králové, a to klubu LaPutika a RC Strojovna.

Pořadatelé tedy dávají přednost spíše známým a osvědčeným kapelám, před těmi začínajícími. Pro neznámou začínající kapelu je tedy velmi těžké se nějakým způsobem prosadit. Vliv na fungování kapely

má i již zmiňovaná nízká návštěvnost koncertů, která často kapelu odradí od dalšího hraní.

12. Emo pravidla

V roce 2008 se na internetu objevila takzvaná „Emo pravidla“. Podle některých zdrojů tato pravidla vznikla jako pomsta jednoho punkera, který nebyl přijat emo subkulturou. Tato pravidla se však šířila po internetu a postupně začala být některými jedinci brána jako platná a každý „emař“ by se měl jimi řídit. Emo se díky těmto pravidlům začalo dostávat do škatulky „nebezpečné“ a to i zásluhou reportáže na TV Prima, ve které byla právě tato pravidla uvedena jako stěžejní. Ukázali zde veřejnosti obraz emo subkultury, jako hrozbu pro dospívající mládež. Ve svém výzkumu jsem se nesešel s jediným respondentem, který by se těmito pravidly řídil. Uvedu pár vyjádření k tomuto tématu.:

„Ty pravidla jsou naprostý nesmysl! To musela psát nějaká malá holka co o emu neví naprosto nic“ **Hanča, 17 let**

„Nechápu jak někdo ty pravidla mohl brát vážně. Vždyť je na první pohled jasný, že si někdo dělal jen srandu“. **Dejvis, 21 let**

„Je to blbost! Chápu ale, že někteří to mohou brát jako skutečný pravidla. To jsou většinou ty lidi, kteří o daném stylu nic nevědí, chtějí se k těmhle lidem začlenit, protože je to zrovna „in“ a tak napodobují první věc, kterou o tom stylu najdou na internetu“ **Bandaska, 20 let**

Všichni respondenti se k tématu emo pravidel vyjádřili takřka stejně. Mají k nim jasně negativní

postoj, označují je jako nesmyslná a jejich dodržování spojují ve většině případů s „pozéry“, kterým se budu věnovat v následující kapitole.

Emo pravidla:

1. *Buď pravý*
2. *Buď homosexuál*
3. *Když nejsi homosexuál buď bisexuál*
4. *Když nejsi ani jedno, předstírej to*
5. *Používej oční linky*
6. *Používej oční stíny*
7. *Obarvi se na černo*
8. *Obarvi se na blond*
9. *Můžeš to i kombinovat - růžová, červená, fialová*
10. *Musíš mít ofinu, která ti sahá nejmíň do půlky tváře*
11. *Stále se tvař smutně*
12. *Když jdeš po ulici, koukej do země*
13. *Plač při každé možnosti za všech okolností*
14. *Noste proužkované ponožky*
15. *Mikiny jsou povoleny jenom s kapucí*
16. *Kup si alespoň jedno tričko s Jackem Skellingtnem a tvař se, že je to tvůj největší idol*
17. *Snaž se vypadat co nejvíc americky*
18. *Dej si piercing na následující místa: dolní ret, nos, obočí, bradavka, pupek... nejlepší je, když ho budeš mít všude, ale když ti to rodiče nedovolí dej si alespoň rty. Když ti budou nadávat, vyjádři svoje pocity... viz 13.*
19. *Doma se večer namaluj a obleč a nafot' minimálně 60 fotek v koupelně tak, aby za tebou byla vidět záchodová mísa a na stěnách by měly být kachličky. Musíš se*

fotit sám. Potom všechny uveřejni na Libimseti nebo Facebooku

20. Minimálně na 5 fotkách předstírej že pláčeš

21. Mladší sestře seber všechny její trička a nos je pravidelně ven

22. Obuté můžeš mít jen číny, nebo sk8ové boty. Nejlepší je když máš růžové Konversy. Děvčata mají při teplotě nad 28°C povolené žabky

23. Děvčata musí mít v hlavě plastovou nebo látkovou čelenku, mašli z umělé hmoty nebo nějaké dětské sponky

24. Vždy je potřeba mít jeden gel, tužidlo a lak na vlasy vždy v zásobě

25. Váš nick kdekoliv musí obsahovat Emo (např: emoGIRL, emoBOY, e.m.oKid atd. atd. atd...)

26. Používej emo gramatiku když si píšeš na chatu nebo kdekoliv

27. Místo J piš Y

28. Místo V piš W

29. Místo CO piš CWO

30. Za každým T piš H i když to nedává smysl nebo se to nehodí

31. Místo CH piš X

32. Tvař se, že tak píšeš odjakživa

33. Vytvoř si blog, který bude jen o Emo

34. Zveřejni na něm fotky cizích kluků a dívek stažených z VF

35. Nos trička a mikiny značky Hurley

36. Místo ježíííš používej ježííín

37. Říkej, že tvoje náboženství je Emo a mezi tvoje záliby patří Emo a "cutting my wrist"

38. Tvař se, že znáš všechny Emo kapely a že jsi je poslouchal ještě než se staly známými

39. Nauč se přesvědčivě říkat frází: "Já vyjadřuji své pocity"
40. Kup si podkolenky, opasek, kšiltovku a náramek se vzorem šachovnice
41. Aspoň jednou se pokus o sebevraždu
42. Řež si něčím ostrým do ruky v místě, kde máš náramky, ale nesnaž se nějak moc, aby ti zakrývaly jizvy
43. Piš smutné básně o čemkoliv, například o Emo chalpcích z VF
44. Nos kšiltovky sk8 značek, sk8 trička a všechno co souvisí se sk8em
45. Máš zlomené srdce za každých okolností
46. Poslouchej My chemical romance, From frist to last, Hawthorne heights, JAMISONPARKER, Blink 182, Awa, Fall out boy, Senses fail
47. Při elektronické komunikaci používej co nejvíc Emo ikonek (:'(x(
48. Místo hahahaha piš spíš hhhh
49. Pravidlo č 13..... 2x si stříkni do očí repelent a mysli na děti v Africe
50. Holky se snaž sbalit tím, že jim budeš říkat že jsi gay a že máš krásného přítele
51. Potom řekni, že "ona" je ta nejkrásnější žena, kterou jsi kdy potkal
52. Tvař se, že se kvůli ní s ním rozejdeš
53. Když se fotíš a netrefíš si fotákem hlavu, tvař se, že tak to mělo být...protože to je Emo
54. Všechny kapely co posloucháš musí mít toho stejného stylistu
55. Jako životní cíl si dej něco co je dopředu jasně nesplnitelné... když budeš mít nesplnitelný sen budeš na lidi působit víc Emo

56. Každý týden se fot' a dávej si na profily, MS, VF...
stále aktuální fotku
57. Všude, kde to lidi vidí piš "comment my new pics"
58. Samozřejmě nezapomeň na pravidlo číslo 13!⁴⁵

⁴⁵ <http://precti.cz/emo-pravidla/>

13. Pozér

Toto slovo se v poslední době stává stále více oblíbeným a používaným mezi dospívající emo mládeží a na internetových blozích zaměřených na emo se na toto téma vedou sáhodlouhé diskuse. Ani v mých rozhovorech jsme se tomuto tématu nevyhnuli a zmínil se o něm téměř každý respondent.

Pojem pozér vychází ze slova póza a slovník cizích slov uvádí, že pozér je „člověk libující si ve strojenosti, dávající najevo svou důležitost“.⁴⁶

Kdo to tedy vlastně ti emo pozéři jsou ? :

„Pozéři jsou směšní, jen si hrají na něco co nejsou“.

Phoenix, 17 let

„...nesnáším pozéry! Dělalí ostudu emu a lidi si o nás pak myslí úplný nesmysly. Píšu na blogy nějaký pravidla, který musíš dodržovat, abys byl správnej emo a přitom o tom neví vůbec nic a většinou to jen kopírují s jiných blogů, který píšu 14ti leté holčičky“. **Hanča, 16 let**

„Tihle lidi berou emo jenom jako módu. Jakej styl právě frčí, tak takový se snažej bejt. Vůbec je neberu jako součást naší subkultury“ **Bandaska, 20 let**

„...emo má špatnou pověst hlavně kuli těm zasr... pozérům co píšu ty nesmysly na blogy o tom, jak jsou hrozně smutný a že se musí jít řezat a potom že jim je hned krásně. To ale jen chvíli, protože když by byli šťastný, už by to nebylo přece tak emo“ **Martin, 18 let**

⁴⁶ <http://slovník-cizich-slov.abz.cz/web.php/slovo/pozer>

Je tedy patrné, že tento pojem je v subkultuře brán v naprosté většině jako něco negativního, něco co subkultuře dělá špatné jméno a co ji poškozují. Otázkou však zůstává, jak vlastně takového pozéra poznáme a kdo vlastně může rozhodovat o tom, kdo je a kdo není pozér, kdo opravdu je a kdo není emo. Na tuto otázku hledali mnou dotazovaní jedinci nějakou jasnou odpověď velice těžko.:

*„...no to bys musel vidět, na první pohled to poznáš těžko ,ale jsou to takový ty týpci, co berou emo jen jako módu, ale jinak s tím stylem nemají nic společného a vlastně o něm ani nic neví...“ **Dejvis, 20 let***

*„...no ono to na první pohled jen tak nepoznáte, ale jsou to převážně mladší lidi kolem 14ti let co o emu vůbec nic neví, píšou blogy a dodržují ty nesmyslný emo pravidla, co někdo zveřejnil na internetu...a taky ti co propagují sebepoškozování,...“ **Kubík, 20 let***

Na první pohled tedy pozéra poznáme jen velmi těžko. Pozér se snaží být emo jen proto, že je tento styl právě populární. Tito lidé většinou neví nic o historii emo subkultury ani hudby s ní spojené. Být emo pro ně často znamená, řídit se takzvanými „emo pravidly“(viz kapitola emo pravidla), která si většinou přečetli na nějakém blogu.

V rozhovorech byla také velmi patrná snaha distancovat se od pozérů, jako od něčeho naprosto odlišného, s čím nemají ti „opravdoví emo“ téměř nic společného.

*„Nosíš naše hadry - no a co má být
Bereš nám muziku - tak už nech nás žít
Nejsi jeden z nás - je to jen další hit
Mezi nás nezapadáš - ale jsi jen „trendy shit“
Je to jako žvejka, okusit a zahodit
Tvá hloupá přetvářka, nemůže nás poškodit“...⁴⁷*

⁴⁷ Text písně kapely Pankhart

14. Emo srazy

Důležitými akcemi, kde se emo setkávají, jsou takzvané „emo srazy“. Jsou to v podstatě setkání lidí, z nichž velká část se zná pouze přes internet, a právě toto je příležitost, jak se poznat osobně. První emo sraz v České republice proběhl v roce 2007, kdy se na Václavském náměstí v Praze sešlo kolem 300 lidí. Velký podíl na takovéto vysoké účasti měl web lidé.cz, kde byl sraz organizován a díky němuž se informace o této události dostaly mezi velké množství lidí. Kromě těch, co emo srazy uznávají a navštěvují je, existuje ještě druhá, o něco početnější skupina, která tyto srazy odsuzuje. Podle tohoto tábora emářů jsou to akce, kde se scházejí spíše již zmiňovaní „pozěři“ a chtějí se pouze předvést a všem ukázat, že oni jsou ti „nejvíc emo“. Časté je na těchto srazech nadměrné požívání alkoholu, a to i u nezletilých osob a v některých případech i demonstrace sebepoškození.

*„na emo srazu jsem nikdy nebyl. To je jen pro lidi, který se chtějí předvádět“ **Bandaska, 20 let***

*„Emo sraz jsem viděl vždycky jen jako kolemjdoucí. Děly se tam fakt žalostný věci a na to byla moje "Emo" mysl až moc ne-emo abych se účastnil“ **Kubík, 20 let***

*„já na žádným nikdy nebyla, protože jsem na to slyšela jen negativní názory. Prej tam jen malý děti chlataj a pak se válej po ulicích a jsou z toho jenom problémy. A některý se tam prej i řežou aby předvedly, jak jsou emo“ **Nickey, 15 let***

*„ podle mě je to akce spíš jen pro mladší lidi kolem 15
roků. Chtěj se tam seznámit s dalšíma lidma a hlavně
se předvést ostatním, jakej maj nověj účes, oblečení
a podobně. Je to spíš jen taková módní přehlídka“*
Dejvis, 21 let

Jiní emaři však tyto akce berou jako dobrou
příležitost pro poznání a seznámení se s dalšími lidmi
z této komunity.

*„já byla na nějakým větším emo srazu jen jednou v Praze
a moc se mi to líbilo. Poznala sem tam hromadu skvělých
lidí, se kterýma se dodnes píšu. Z Hradce to mám ale
poměrně daleko, takže osobně se moc nesetkávám.“*
Phoenix, 17 let

*„já sice na žádnym emo srazu nebyl, protože jsou
většinou daleko, ale určitě bych rád na nějakěj zašel.“*
Steve, 16 let

Z výpovědí respondentů vyplývá, že tyto srazy
můžou mít jak negativní, tak i pozitivní aspekty.
Na jedné straně je to událost, kde se virtuální
přátelství mění v osobní, a tím se posiluje i určitý
pocit sounáležitosti a toho, že někam patří.

Na straně druhé se zde však objevují i rizikové
faktory, které mohou mít velmi vážné následky. K těmto
faktorům patří například nadměrné požívání alkoholu,
nebo již zmiňované sebepoškozování.

I když emo srazy jsou doménou hlavně hlavního města
Prahy i na Královéhradecku se občas nějaká menší akce
uskuteční:

„V srpnu jsem se zúčastnila jednoho emo srazu v Hradci Králové. Bylo to teda spíš jen takový setkání pár kamarádů po dlouhý době . Sešli jsme se v Šimkových sadech, povídali si, fotili se, prostě se bavili. Byl to úžasným den plnej zajímavějch a krásnejch lidí“⁴⁸

*„je škoda že v Hradci žádný podobný akce nejsou. Tady se spíš jen scházíme s pár kamarádama někde v parku, kde si dáme víno a nebo taky na koncertech, těch tady ale taky moc není“ **Martinka, 14 let***

Na Královéhradecku jde tedy spíše jen o setkání pár přátel z okolí města , kteří si svůj volný čas chtějí užít s někým, s kým si rozumí. Oblíbenými místy pro tato setkání v Hradci Králové jsou podle výpovědí respondentů hlavně parky. Konkrétně bych mohl jmenovat například Šimkovy sady. Dalším místem, které je často zmiňováno, jsou hudební kluby.

V současné době jsou emo srazy ve velkém úpadku a konají se už jen velice zřídka. Ani účast na nich už zdaleka nedosahuje takového počtu, jako to bylo v dřívějších letech.

*„Sraz proběhl, ale na to, kolik lidí na facebooku psalo, že se zúčastní, byla účast hodně malá, **bylo nás jen 10**. A byl to asi spíš takovej ten "zkušební sraz," údajně se tu pár lidí snaží v bližší době uskutečnit, větší“⁴⁹*

⁴⁸ <http://shi-well.blog.cz/1109/emo-sraz-v-hk>
Emosvět. [online]. [cit. 2012-06-26]. Dostupné z: [//www.emosvet.cz/home/emo-srazy/205-emosraz-ceske-budejovice-jaro-2011-report](http://www.emosvet.cz/home/emo-srazy/205-emosraz-ceske-budejovice-jaro-2011-report)

15. Sebepoškozování

Asi nejdiskutovanějším tématem v souvislosti s emo subkulturou je sebepoškozování. Pro většinu lidí je právě sebepoškozování hlavním poznávacím znamením toho stylu. A právě díky tomu se emo stává často terčem posměchu a nadávek a společností je vnímáno jako nebezpečné. Většina mých respondentů však jakoukoli souvislost emo stylu a sebepoškozování popírá.

„Praví emaři se neřežou . To dělají jenom ti, kteří neví, o co jde, chtějí tento styl zesměšnit a taky to dělají ti pozéři.“ **Nickey, 15 let**

„Ubohost a ve většině případech póza“ **Phoenix, 17 let**

„Sebepoškozování k tomuhle stylu nikdy nepatřilo a patřit nebude. Přišlo to podle mě se zveřejněním těch nesmyslných emo pravidel a někdo se toho chytnul . Může to bejt taky tím, že lidi, který měli sklony k sebepoškozování se začali prohlašovat za emo právě proto, že s tím bylo hodně spojováno a chtěli si to ospravedlnit tím, že je to vlastně v týhle subkultuře normální. Každopádně sebepoškozování praktikuje opravdu jen hodně málo lidí a myslím si, že hodně jich o tom jen píše. ale nikdy by k tomu nenašli odvahu. Ti, co to dělají, to nedělají proto, že by jim to pomáhalo, ale jen chtějí ukázat. jak hrozně jsou emo.“ **Dejvis, 21 let**

Respondenti se tedy od sebepoškozování jednoznačně distancují, ale zároveň nepopírají, že ho někteří jedinci patřící k emo opravdu praktikují. Většinou jsou

se sebepoškozováním spojování takzvaní „pozéři“, kteří se chtějí pouze zviditelnit a umocnit tak svou příslušnost k emo stylu. Lze také předpokládat, že mnoho z těch co uvádí, že sebepoškozování provádějí, na sebe pouze chtějí upozornit, ale nikdy by k takovému činu nenašli odvahu. Padl také názor, že jedinci s tendencí k sebepoškozování začínají sympatizovat s emo stylem proto, že si myslí, že zde jsou tyto praktiky považovány za žádoucí a najdou zde pochopení.

I když jsem pracoval pouze s omezeným počtem respondentů, lze z rozhovorů usoudit, že sebepoškozování není ani zdaleka tak častým a významným prvkem emo subkultury a je záležitostí spíše velmi malé skupiny jedinců radících se k tomuto stylu. Pokud už je praktikováno, je většinou spíše „módním doplňkem“, než prostředkem k řešení problémů, jak je často uváděno.

16. Emo jako výnosný byznys

Vztah mezi subkulturou a trhem je velice těsný. Freideburg již téměř před padesáti lety tvrdil, že „mládež má více volného času a disponuje s většími finančními prostředky,

než její vrstevníci v dřívějších generacích.“⁵⁰ V minulosti měla každá subkultura svůj specifický životní styl, který byl často spojen s dělnickou třídou. Ten však začala přejímat i střední třída a styl se tak stal sortimentem i pro nejširší veřejnost. V tomto kontextu je zjevný rozdíl mezi subkulturou a stylem. Interpreti zpívající o problémech mládeže se stávají pouze loutkami komerčního hudebního průmyslu a jejich „opravdovost a autentičnost“ se stává mizivou. Současný postsubkulturní přístup dokonce tvrdí, že spontánně vznikající subkultury jsou již minulostí a vše je otázkou pouze reklamy, marketingu a poptávky. Existuje však i určitý typ vzdoru proti ekonomickému zneužívání subkultur, a to je takzvaný DIY princip (Do it yourself) tedy „udělej si sám“. V mnoha subkulturách, především v té punkové, je tento princip praktikován již od osmdesátých let dvacátého století. Jde vlastně o to, snažit se vše dělat sám a nespoléhat se na manažery, marketingové agentury atd. Tento princip zahrnuje vydávání desek, tisk plakátů, pořádání koncertů atd.⁵¹

Tím, jak se emo stávalo postupem času stále více populární, stalo se také „obětí“ trhu a komerce. Tím

⁵⁰ SMOLÍK, Josef. *Subkultury mládeže: uvedení do problematiky*. Str. 98, Vyd. 1. Praha: Grada, 2010, 281 s. ISBN 978-802-4729-077

⁵¹ SMOLÍK, Josef. *Subkultury mládeže: uvedení do problematiky*. Str. 97-100, Vyd. 1. Praha: Grada, 2010, 281 s. ISBN 978-802-4729-077

stejně tak jako mnoho jiných subkultur začalo také pomalu ztrácet na svém původním významu. Popularita toho stylu začala být ve velké míře využívána především v oděvním průmyslu a regály obchodů se začaly plnit oblečením a doplňky s emo tématikou. Pozadu nezůstaly ani obchody internetové, které také začaly svůj sortiment rozšiřovat o emo styl. Zde určitě stojí za zmínku metalshop.cz, kde kromě gothic, punk a metal stylu oblečení najdeme asi největší výběr těch nejznámějších emo značek. Začaly ale vznikat i obchody zaměřené pouze a výhradně na emo. Jako příklad bych uvedl emoshop.cz. Díky tomuto rozmachu nejen v oděvním průmyslu, ale také v hudebním, se emo styl stal dostupný více lidem. To mělo za následek další šíření a nárůst popularity, byť ve většině případů pouze popularity stylu oblékání, ne však k emu jako přístupu k životu.

*„Podle mě tak 80% lidí bere emo jenom jako styl oblékání. Viděj, že je to u mladejch populární, tak do toho jdou, i když o tomhle stylu nemaj třeba ani páru. Je sice hezký, že emo oblečení je dostupnější a může si ho tak koupit každej, ale právě to, že se tak obléká každým, přináší i určitý negativa pro tuhle subkulturu. Média si pro prezentaci emo vybírají skoro vždycky lidi, co to berou jen jako módu a všelijaký pozéry, co jim podávaj nesmyslný informace. To má pak za následek, že je emo ukazováno jako něco špatnýho a většina společnosti to tak i vnímá.“ **Bandaska, 20 let***

*„...na jednu stranu je dobrý že je teď tak velkéj výběr emo věcí, ale na druhou stranu to teď zase nosí každej jen proto, že je to moderní". **Martinka, 14 let***

Podle respondentů má tak velká popularita emo stylu jak pozitivní, tak i negativní vliv na tuto subkulturu. Pozitivem je určitě větší dostupnost a výběr sortimentu v emo stylu, nebo také větší dostupnost zahraničních emo kapel, které stále častěji vystupují v České republice. Jako negativum respondenti většinou označují to, „že to nosí všichni“, i ti, co o emo nic nevědí a jen se snaží být „in“. Tito lidé však na emo svým chováním a přístupem k němu vrhají často „špatný stín“, který se pak přenáší na celou subkulturu. V současnosti se původní myšlenka spojená především s emocemi a hudbou pomalu vytrácí a emo se stává spíše módou teenagerů.

„Punk, straight edge, hardcore, emocore, tohle kdysi mělo nějakou ideologickou platformu a řekněme literární obsah. Samozřejmě, že s tím ruku v ruce šla nějaká móda, uniformita, jenže to byla alternativa, a ne masová záležitost. V tom je ten rozdíl mezi devadesátkami a současností. Dneska je to lukrativní obchodní artikl, něco, co se dobře prodává, a to hlavně cílovce, která zarputile musí vypadat uniformně, protože jinak by se společensky znemožnila. Tohle je rafinované a zaručeně fungující. O hudbu a obsah už vůbec nejde. O textech ani nemluví.“⁵²

⁵² TUREK, Pavel. Reflex: Emo. In: [online]. [cit. 2012-06-26]. Dostupné z: <http://www.reflex.cz/clanek/stary-reflex-tema-reflexu/28275/emo.html>

17. Emo a média

Masmédia mají na utváření různých stylů, proudů a subkultur velký vliv. Na jedné straně mohou média tyto styly pomáhat utvářet a straně druhé jsou jednotlivé subkultury pro média dobrým tématem. Hebdige tvrdí, že způsob, „jakým jsou subkultury prezentovány v médiích, je činí více a zároveň méně exotickými, než skutečně jsou.“ Problematice subkultur se věnují i média v České republice. Ty však často problémy zkreslují nebo zbytečně zveličují a vzniká tak klamný obraz dané subkultury. Mediálnímu zájmu se nevyhnula ani subkultura emo. Bohužel i o ni podávané informace v médiích jsou často nepřesné, nebo dokonce naprosto nesmyslné.⁵³ Televize prima odvysílala 26.1. 2008 reportáž o emo stylu, založenou především na dříve již mnohokrát zmiňovaných, vymyšlených emo pravidlech. To mělo za následek podání velice nepřesného obrazu o tomto stylu, a reportéři před ním dokonce varovali rodiče a označili ho jako „nebezpečný“.⁵⁴

„hlavně díky prezentaci v médiích a tím jak emo prezentují pozěří si emo získalo tak negativní pověst. Bohužel lidi dneska věřej všemu, co jim řeknou v televizi nebo napíšou v novinách, takže je pak těžký jim vysvětlovat, že to tak není.“ **Bandaska, 20 let**

„...lidi na emo nadávaj a dělaj si z něj srandu hlavně kvůli tomu, jak se o něm mluví v televizi.“ **Martinka, 14 let**

⁵³ SMOLÍK, Josef. *Subkultury mládeže: uvedení do problematiky*. Str. 91, Vyd. 1. Praha: Grada, 2010, 281 s. ISBN 978-802-4729-077

⁵⁴ EMO STYL na TV Prima. In: [online]. [cit. 2012-06-26]. Dostupné z: <http://www.youtube.com/watch?v=FrrgG8zhyn4>

Dle respondentů jsou právě média největším šířitelem polopravd a mýtů o emo stylu. Nejsou však většinou těmi, kdo nepravdivé informace vytvářejí, ale ti, kteří je šíří. Častým jevem je i zkreslování informací, nebo zveličování některých problémů, které však ve skutečnosti až tak zásadní nejsou. Média mají na člověka obrovský vliv, a ten pak bere každou informaci jako zcela pravdivou a šíří jí dál, bez ověření pravdivosti z jiného zdroje. Média se tak stala jedním z hlavních aktérů, kteří způsobili tak negativní postoj společnosti k emo stylu. Prezentace emo v médiích vedla k velkým obavám rodičů o své děti, především z důvodu spojování emo se sebepoškozováním. Rodiče pak svým dětem doslova zakazovali „být emo“ a stýkat se s lidmi, kteří k tomuto stylu patří.

18. Blogy

Pro emo subkulturu je typické psaní takzvaných blogů.

„Blog je webová aplikace obsahující většinou příspěvky jednoho editora na jedné webové stránce. Slovo blog vzniklo stažením anglického „web log“, což by se dalo přeložit jako „webový zápisník“.⁵⁵

Blogy jsou doménou především dívek ve věku mezi 13 a 18 lety. Uživatelé (bloggeři) zde sdílejí svoje názory, pocity a zážitky. Jedná se v podstatě o něco jako osobní deník, který je však veřejný a může si ho přečíst kdokoli. Právě i touto cestou dávají najevo, že se nebojí vyjádřit své pocity a emoce. Kromě vlastních příspěvků o vlastní osobě se zde objevují rubriky jako emo móda, emo obrázky, emo účesy nebo například emo citáty a básničky.

„taKže lidi..kdo z wás byL w poNdělí ♥13.4.2009♥ na kOnzU ESCAPE THE FATE????wíte jaKý sou oNi????úpee neYwíc bOrci na sWětě!!!lePčí sHow sem zaTim eště neZažila....oU neYwíc pstě oNi..miluju jejich hUdBu...miLuJu ye!!!!“⁵⁶

Zde vidíme jeden z typických příspěvků na blogu zaměřeném na emo. Uživatelka píše o svém zážitku a sdílí nadšení a city ke kapele a hudbě, kterou hraje.

⁵⁵ <http://cs.wikipedia.org/wiki/Blog>

⁵⁶ Finding-emo. [online]. [cit. 2012-06-26]. Dostupné z: <http://finding-emo.blog.cz/>

Pozastavil bych se také nad odlišností od normálního typu psaní. Vidíme, že psaní velkých písmen je zcela náhodné a často se objevuje i uprostřed slova. Dalším prvkem tohoto typického způsobu vyjadřování je například používání W místo V, Y místo J nebo Q místo K. I toto je jeden z důvodů kritiky emo stylu.

„blogy, to si píšou jen mladý pozérky a v podstatě je na všech blozích to samý, protože to od sebe jen kopírujou. Je to plný jen fotek s žiletka a pořezanejma rukama a samozřejmě nesměj chybět emo pravidla...” **Martin, 18 let**

„největší podíl na tom, jak lidi vidí emo, mají asi ty emo blogy čtrnáctiletých holek. Právě tyhle blogy jsou největším šířitelem toho špatnýho o tomhle stylu. Rozšiřujou se tam ty emo pravidla a nechutný obrázky pořezanejch rukou. A ještě to jak tam píšou, to je hnus ty jejich „mocinqui m0c“ . Tohohle všeho se chytne další holka a píše o tom taky a tak to jde dál a dál” **Bandaska, 20 let**

Blogy tedy kromě příspěvků o vlastní osobě obsahují i obrázky a informace, které jsou podle respondentů příčinou negativního vnímání emo stylu. Autoři zde nabádají k dodržování emo pravidel a prostřednictvím fotek propagují sebepoškozování. Tento obsah se pak sdílením šíří dál a dostává se tak mezi obrovské množství lidí.

Blogy a jejich obsah, stejně jako vše, co emo styl „poškozuje“ byly v rozhovorech často označovány jako produkt již mnohokrát zmíněných „pozérů“. Z dosud

získaných informací by se tedy dalo říci, že vše, co je na emo negativní, mají na svědomí „pozěři“.

19. Webové hudební magazíny

V této části se chci věnovat internetovým magazínům píšícím o emo hudební scéně. Zmiňuji se o nich, protože je to v dnešní době jeden z nejspodnějších a nejlepších způsobů, jak získávat aktuální informace z této hudební scény. Tyto weby jsou většinou zaměřeny hlavně na hudbu, ale nalezneme zde i různé články o historii emo a dalších věcech týkajících se tohoto stylu. Internetové magazíny jsou v podstatě nástupci postupně se vytrácejících se „zinů“. Slovo „zin“ je zkratkou termínu fanzine (časopis pro fanoušky), který je odvozen od slova magazin. V minulosti šlo především o podomácku produkované ziny v nákladu pouze několika desítek výtisků. Z těch nejúspěšnějších zinů se však postupem času staly profesionální ziny, které dokonce začaly přinášet menší zisk. V současné době tyto tištěné ziny pomalu ustupují a nahrazují je ty internetové, kterým se nyní budu věnovat.⁵⁷

Asi nejpopulárnějším magazínem je v současnosti It Never Ends.cz. Tento web existuje sice jen krátce, a to od roku 2010, ale svou velkou aktivitou a obrovským množstvím aktualit poskytovaných návštěvníkům každý den se vyhoupl na přední příčky v návštěvnosti. Kromě aktuálních informací z hudební scény zde nalezneme krátké biografie kapel a interpretů, recenze na nové desky, ankety, soutěže, nebo také zajímavou rubriku „Nejlepší CZ/Sk kapely podle členů nějaké vybrané kapely“. To může sloužit

⁵⁷ SMOLÍK, Josef. *Subkultury mládeže: uvedení do problematiky*. Str. 83-84, Vyd. 1. Praha: Grada, 2010, 281 s. ISBN 978-802-4729-077

jako inspirace pro návštěvníky a je to také dobrá propagace pro kapely, které jsou v článku označené za ty nejlepší. Na rozdíl od webu kvakpunkrock.cz, o kterém se zmíním později a kde se o stránky stará pouze jeden redaktor, It Never Ends jich má hned 9. I to je tedy důvodem vysoké aktivity této stránky.⁵⁸

Druhý magazín, který určitě stojí za zmínku je kvakpunkrock.cz, jehož autor pochází z Hradce Králové, tedy hlavní oblasti mého výzkumu. Tento web je zaměřen spíše na punkrockovou scénu, ale objevují se zde aktuality i ze scény emo. Tyto stránky se od těch ostatních liší především formou, jakou jsou zde psány články. Forma psaní je poněkud volnější, ale to nijak neubírá webu na jeho kvalitě. Svědčí o tom i fakt, že stránku navštíví kolem 500 uživatelů za den. Kvakpunkrock.cz zaslouží také uznání za přístup k mladým, začínajícím kapelám. Díky zveřejňování článků o těchto kapelách jim pomáhá dostat se do povědomí lidí a usnadňuje jim tak dostat se dál. Autor se nebrání ani zveřejňování článků a aktualit od lidí, kteří ho o to požádají.⁵⁹

„Důležité je dělat to fakt, jak to cítíš a ne se nechat někým ovládat. 100% svoboda a pohoda...scéna nikdy nezemře“ Lukáš Kvasnička autor webu kvakpunkrock.cz

Jako třetí zde zmíním stránku emosvet.cz. Na této stránce je registrováno přes 4000 uživatelů. Oproti výše zmiňovaným webům je emosvět zaměřen pouze

⁵⁸ It Never Ends. [online]. [cit. 2012-06-26]. Dostupné z: <http://www.itneverends.cz/>

⁵⁹ Kvakpunkrock. [online]. [cit. 2012-06-26]. Dostupné z: kvakpunkrock.cz

a výhradně na emo styl. Liší se také tím, že je více zaměřená i na oblasti, které s hudbou nesouvisí. Najdeme zde podobné rubriky, jaké jsem zmiňoval v předešlé kapitole o emo blozích. Kromě hudebních novinek si tu můžeme přečíst o historii emo stylu, o účesech, módě, emo srazech, koncertech a dalších tématech spojených s emo. Najdeme zde také diskusní fóra na nejrůznější témata spojená s emo. Emosvět je asi nejkomplexnější web v Čechách zaměřený na emo subkulturu.⁶⁰

⁶⁰ Emosvět. [online]. [cit. 2012-06-26]. Dostupné z: <http://www.emosvet.cz>

20. Zábava s volný čas

Z mého výzkumu vyplynulo, že největším koníčkem téměř pro všechny členy emo subkultury je hudba. Poslouchají ji doma, v autobuse, když jdou po ulici, tajně ve škole a tak dále. Hudba je zkrátka nedílnou součástí jejich života.

„Hudba pro mě má ten největší význam, naplňuje mě, je se mnou v nejtěžších situacích života. pokud jdu sám ven neudělám krok bez mp3.“ **Martin, 18 let**

„hudba celkově pro mě znamená hrozně moc a nemusí to bejt ani emo, ale třeba punkrock, hardcore nebo cokoli, co se mi prostě líbí. Kdykoli můžu, pustim si nějakou svou oblíbenou desku, at' už doma nebo někde venku do mp3 přehrávače. Hudba mě dokáže jak pořádně povzbudit, tak i uklidnit. Na každou životní situaci si najdu tu správnou písničku, která mě nějakým způsobem dokáže zlepšit náladu nebo ještě umocnit mou radost z něčeho. Bez hudby se nedá žít!“. **Bandaska, 20 let**

Další oblíbenou činností dospívající emo mládeže je surfování na internetu. Tato činnost zabere opravdu velké množství času. Někteří z mých respondentů tráví na internetu i 6 hodin denně. Právě internet je také místo, kde se řada respondentů o emo subkultuře dozvěděla, a je to také místo, kde naleznou ty nejaktuálnější informace. Mnou tázaní také uvádějí, že internet je jediné místo, kde se mohou „setkat“ a popovídat si s někým, kdo je také emo, protože v jejich okolí je takových lidí jen málo.

Jako jeden ze zájmů můžeme označit i zdobení oblečení a líčení. Oblečení a celkový vzhled je pro členy emo subkultury velice důležitý a dávají si na něm hodně záležet. Připínají si odznaky, našívají nášivky, přidělávají si na oděv řetězy a mnoho dalších nejrůznějších ozdob. Chloubou každého emaře a emařky je účes. S jeho česáním stráví i několik desítek minut.

Kromě těchto zájmů spojených se subkulturou, mají však její členové i zájmy jako ostatní lidé. Hrají fotbal, tenis, hokej, chodí do kina, do divadla atd.

Důležité je zmínit ještě jeden zájem, kterým je produkce hudby. Produkci hudby jsem označil pouze jako koníček, nikoli profesi, proto, že na Královéhradecku nenajdu jedinou emo kapelu, která by se hudbou živila, a které by koncertování přinášelo nějaký zisk. Jelikož jsem členem jedné takové kapely, musím říct, že je to koníček poměrně náročný a to jak časově, tak i finančně. Pokud chce kapela něčeho dosáhnout a produkovat kvalitní muziku, musí zkoušet několikrát týdně, nemluvě o samostatném zdokonalování hudebního umu. O víkendech se pak konají koncerty, takže příliš času na jiné záliby už opravdu nezbývá.

„Pokud chceš dělat hudbu a chceš s ní něčeho dosáhnout, musíš do toho dát všechno, jinak to nemá cenu“.

Bandaska, 20let

21. Závěr

V předložené diplomové práci jsem se pokusil o co nejobjektivnější nastínění obrazu současné emo subkultury. Seznámili jsme se s původem a historickým vývojem emo, které se do dnešní podoby vyvinulo původně z hudebního stylu vycházejícího z hardcore punku. V teoretické části jsem se zaměřil na témata nejčastěji s emo subkulturou spojovaná, jako je sebepoškozování, sebevražedná jednání, emoce, emocionalita, hudba a móda. Těmto tématům jsem se znovu věnoval i v části praktické, kde jsem se snažil zhodnotit a ověřit si data získaná z dostupné literatury a internetu. Některá zjištění v praktické části byla velice překvapivá a s těmi obsaženými v literatuře se značně neshodovala. Největší rozpor mezi literaturou, informacemi podávanými médii a mnou získanými daty jsem zaznamenal v tématu sebepoškozování. Emo subkultura je v takřka všech dostupných zdrojích brána jako „subkultura sebepoškozování“ a zejména díky médiím je označována jako „nebezpečná.“ Většina respondentů však toto označení jednoznačně odmítla. Za původce spojení emo a sebepoškozování označují tzv. „emo pravidla“, která k sebepoškozování nabádají. Dle mých zjištění však tato pravidla nemají s emo subkulturou nic společného a vnikla pouze jako „pomsta“ tomuto stylu. Pravidla se však začala rychle šířit jak po internetu, tak i prostřednictvím médií a pro mnoho mladých lidí se tak stala legitimními. Výzkum mi odhalil skutečnost, že sebepoškozování je v emo subkultuře praktikováno pouze velmi malou skupinou lidí, nikoli většinou členů subkultury, jak je nejčastěji prezentováno. Zdroje uvádějí, že sebepoškozování je prováděno za účelem

emoční úlevy či úlevy od nejrůznějších problémů. Ani toto však v emo subkultuře tak úplně neplatí. Už z tak malého množství sebepoškozujících, je velká část těch, kteří to provádějí pouze proto, že se to uvádí v již zmíněných emo pravidlech a jejich nedodržením by nebyli ti „opravdoví emo“. Dále jsem od respondentů zjistil, že dodržování těchto pravidel je nejčastěji spojováno s tzv. „pozéry“, tedy těmi kteří emo berou pouze jako módní styl, nebo si na emo pouze hrají, protože je mezi mládeží tak populární. Většina mnou dotazovaných lidí se vůči „pozérům“ vymezují a berou je jako něco zcela odlišného, co s „opravdovým emo“ nemá nic společného. Díky svému chování a jednání jsou právě tyto „pozéři“ označováni jako jedni z původců negativního postoje společnosti k emo subkultuře. Dalším tématem, kterému se v práci věnuji v souvislosti s emo jsou emoce a emocionalita. Už hudební styl emo dostal své pojmenování podle silných emocionálních prožitků a jejich vyjadřování prostřednictvím písní. Emoce se tak staly tím nejzásadnějším prvkem celé subkultury. Členové této subkultury se nebojí dávat najevo to, co prožívají a jak se cítí, a to je i důvod, proč se k této subkultuře lidí hlásí. Jedinec v období dospívání prochází zásadními změnami, a to jak biologickými, tak i psychickými a emocionálními. Je to období, kdy se snaží najít sám sebe a své místo ve společnosti. Okolní svět vidí často jako „zkažený“ a cítí se v něm nepochopen. Hledá tak prostředí, kde by se cítil dobře, což mu může poskytnout právě některá ze subkultur mládeže, jako je například emo. Nachází zde prostor pro vyjádření sama sebe, cítí určitou sounáležitost s ostatními členy subkultury a nachází mezi nimi také pochopení, které jinde nenašel.

Při zkoumání této oblasti jsem narazil také na několik rozporů v tom, jak se k emocím v tomto stylu vyjadřuje většina zdrojů a v tom, co jsem se dozvěděl od respondentů. Jedinci patřící k emo stylu jsou popisováni jako melancholičtí a věčně smutní. Odkaz na smutek se objevuje právě i v emo pravidlech. Respondenti však vypověděli, že v emo nejde pouze o emoce negativní, jako je například smutek, ale i ty pozitivní, jako je smích. Jde tedy o prožívání a vyjadřování všech emocionálních stavů. Objektem mého výzkumu se stalo také prostředí internetu, které je pro emo velice důležité. Zde se emo lidé „scházejí“ a seznamují. V rámci toho tématu jsem se zabýval emo blogy a internetovými magazíny zaměřenými hlavně na emo muziku. Emo blogy jsou jedním z míst, kde příznivci toho stylu vyjadřují pocity z nejrůznějších zážitků a často složí také jako osobní deník, který je však veřejně přístupný všem. Tyto blogy jsou doménou zejména dospívajících dívek ve věku 13 - 18 let. Zajímavostí je zde i specifický způsob psaní. Vyznačuje se zejména náhodným psaním velkých písmen a to i uprostřed slova, nebo užíváním W místo V, Q místo K a Y místo J. Specifické pro tuto subkulturu jsou také tzv. emo srazy. Jsou to setkání většinou smluvená přes internet na některé ze sociálních sítí. Respondenti o těchto setkáních však také příliš pozitivně nehovoří. Spojují je především s „pozérskou“ skupinou emo lidí. Mluví o nich jako o setkáních, kde se mladí pouze předvádějí a opíjí. Označují jí spíše jako „módní přehlídku“. V současnosti popularita těchto srazů upadá a konkrétně v Královéhradeckém kraji se nikdy ani žádný větší sraz nekonal. Tím, že se emo subkultura vyvinula původně z hudebního stylu, právě hudba zde hraje důležitou

roli. Takřka všichni respondenti označili emo hudbu jako něco, bez čeho by se v žádném případě neobešli. Emo hudba je naplňuje a pomáhá jim v těch nejtěžších situacích. Objevuje se zde i sociální aspekt hudby, kdy se díky ní seznamují s novými lidmi na webech zaměřených na emo hudbu. Tato virtuální přátelství se pak prostřednictvím koncertů můžou měnit i na fyzická. Poslech emo hudby je také jedním z nejčastějších způsobů trávení volného času. Dotazovaní mi sdělili, že emo hudbu poslouchají takřka při všech činnostech. O významu hudby svědčí i fakt, že dalším oblíbeným místem trávení volného času jsou koncerty. Když zmiňuji koncerty, musím zmínit také emo kapely. I když je tento styl tak populární, v Královéhradeckém kraji byste kapely hrající styl emo hledali dost těžko.

Velkou část volného času tráví emo u svého osobního počítače na některé ze sociálních sítí, kde komunikují se svými přáteli. Záliby a trávení volného času se v podstatě neliší od zálib ostatních lidí.

Pokud tedy shrnu výsledek mého výzkumu, musím konstatovat, že pohled většiny společnosti na emo subkulturu je značně zkreslený. Emo se od svého vzniku hodně změnilo a hlavně díky obrovské komercializaci a zájmu trhu ztratilo z velké části i svůj původní význam a myšlenku. Ne však pro všechny své stoupence, ale těch, kteří se drží původních kořenů emo, je už menšina. Převažuje skupina lidí, která bere emo spíše jen jako módní trend, a právě tato skupina je, ke škodě subkultury emo, představována široké veřejnosti jako reprezentant emo stylu.

Použitá Literatura:

BAILEY, B. Emo Music and Youth Culture. In S. Steinberg, P. Parmar & B. Richard (Eds.), *Encyklopedia of Contemporary Youth Culture*. Westport, 2005, CT: Greenwood Press.

BENEDICTOVÁ, R.: *Kulturní vzorce*. Praha: Argo 1999.

ČERNÁ, Alena. *Subkultura emo očima adolescentů v kontextu online prostředí*. Brno, 2010. Diplomová práce. MASARYKOVA UNIVERZITA.

DIDEROT, Denis. *Všeobecná encyklopedie ve čtyřech svazcích IV. Díl, 1. vyd.*, Praha: OP, 1998. 717 str. ISBN 80-902555-2-3.

DUFFKOVÁ, Jana. *Sociologie životního stylu*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2008, 237s. ISBN 978-80-7380-123-6.

Filter: Hledá se Emo. Praha, 2006, roč. 2., č.10.

HEIDER, D.(2008): *Emo: generace smutných teenagerů*. *Psychologie dnes*, XIV, č. 7-8-, s. 40-44.

JANDOUREK, Jan a John A SLOBODA. *Sociologický slovník: theory and research*. 1.vyd. Praha: Portál, 2001, str. 136. ISBN 80-7178-535-0.

JANOUŠEK, Jaromír. *Skupinová identita jedince a identita skupiny v procesu globalizace*. Praha, 2004. Referát na konferenci FSV a FF UK. Univerzita Karlova.

JUSLIN, Patrik N a SLOBODA. *Music and emotion: theory and research*. 2000. vyd. New York: Oxford University Press, 2001, viii, 487 p. ISBN 01-926-3189-6.

RYALLS, E. (2007). *Emo Subculture: An Examination of Kids, Music and Style that Form Emo Subculture*. Paper presented at the annual meeting of the NCA 93rd Annual Convention, TBA, Chicago, IL, Nov 15, 2007.

SMOLÍK, Josef. *Subkultury mládeže: uvedení do problematiky*. Str. 30, Vyd. 1. Praha: Grada, 2010, 281 s. ISBN 978-802-4729-077

KON, S. *Kapitoly z psychologie dospívání, Prosveščenije*, Moskva, 1980, přeložil PhDr. Miroslav Polanský, CSc .

KOUTEK, Jiří a Jana KOCOURKOVÁ. *Sebevražedné chování*. Vyd. 2. Praha: Portál, 2007, str. 73 . ISBN 978-807-3673-499.

KRAUS, Blahoslav. *Člověk - prostředí - výchova: k otázkám sociální pedagogiky*. Brno: Paido, 2001.,

KRŇÁVKOVÁ, Pavla. *Nový fenomén mládeže - emo styl*. Brno, 2009. Diplomová práce. MASARYKOVA UNIVERZITA.

MEYER, L. B. *Emotion and meaning in music*. Chicago: The University of Chicago Press.1956,ISBN: 0-226-52139-7

NAKONEČNÝ, Milan. *Lidské emoce: k otázkám sociální pedagogiky*. Vyd. 1. Praha: Academia, 2000, 335 p. ISBN 80-200-0763-6.

SAK, Petr. *Proměny české mládeže: česká mládež v pohledu sociologických výzkumů*. 2000. vyd. Praha: Petrklíč. 291 str.

SLAMĚNÍK, I. *Emoce a interpersonální vztahy*, Grada Publishing, a.s. Praha, 2011.

STEJSKALOVÁ, M. *Orchestr bez dirigenta*. *Psychologie dnes*, 2007, roč.13, č.2, S. 38-41. ISSN: 1212-9607.

VÁGNEROVÁ, Marie. *Vývojová psychologie*. Vyd. 1. V Praze: Karolinum, 2005, 467 s. ISBN 978-802-4609-560.

Internetové zdroje:

Blackpink. [online]. [cit. 2012-06-26]. Dostupné z:
<http://www.blackpink.xf.cz/eboys.html>

Emo. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2012-06-26]. Dostupné z: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Emo>

Emo: Vše kolem emo stylu. [online]. [cit. 2012-06-26]. Dostupné z: <http://emo.aceweb.cz/>

Emolife. [online]. [cit. 2012-06-26]. Dostupné z:
<http://emolife.cz/>

Emosvět. [online]. [cit. 2012-06-26]. Dostupné z:
<http://www.emosvet.cz/emo-styl/obleceni/81-emo-moda>

Emykovo. [online]. [cit. 2012-06-26]. Dostupné z:
<http://emykovo.blog.cz/1010/nejkrasnejsi-emo-holky>

It Never Ends. [online]. [cit. 2012-06-26]. Dostupné z:
<http://www.itneverends.cz/>

Kvakpunkrock. [online]. [cit. 2012-06-26]. Dostupné z:
kvakpunkrock.cz

Shi-well. [online]. [cit. 2012-06-26]. Dostupné z:
<http://shi-well.blog.cz/1109/emo-sraz-v-hk>

TUREK, Pavel. Reflex: Emo. In: [online]. [cit. 2012-06-26]. Dostupné z: <http://www.reflex.cz/clanek/stary-reflex-tema-reflexu/28275/emo.html>

Seznam respondentů:

Anetka, 14 let, studentka
Bandaska, 20 let, student
Dejvis, 21 let, student
Guil, 20 let, student
Hanča, 17 let, studentka
Karolína, 16 let, studentka
Kubík, 20 let, student
Martin, 18 let student
Martinka, 14 let, studentka
Monulka, 15 let, studentka
Nickey, 16 let, studentka
Phoenix, 17 let, student
Sandra, 15 let, studentka
Steve, 16 let, student
Turek, Štěpán, 18 let, student

Přílohy:

Typické emo účesy

Chlapec ve stylu emo

Dívka ve stylu emo

Hradecká emo-post hradcorová kapela Your Last Breath

Obrázek prezentovaný na blogu zaměřeném na emo styl

